

KAYSERİ LİSESİ

YIL 15 SAYI 36 EKİM - KASIM - ARALIK 2006

ISSN:1306-7168

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ
Kayseri Lisesi Yayın Kulübü Faaliyetidir.

ISSN: 1306-7168

Yıl: 15 Sayı: 36
2006-2007 Öğretim Yılı

SAHİBİ

Ömer GÜVEN (Okul Müd.)

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Şerife ÖZTÜRK (Müd. Yrd.)

EDİTÖR

Vedat Ali TOK (Edb. Öğrt.)

YAYIN KURULU

Vedat Ali TOK (Edb. Öğrt.)
Mehmet TOKMAK (Edb. Öğrt.)
Vehbi KIVANÇ (Tarih Öğrt.)

SEÇİCİ KURUL

H.Meral GÜNEŞ (Edb. Öğrt.)
Metin TOSUN (Edb. Öğrt.)
Kübra GÖKALP (11-D)
Çağla Gülden DEDE (11-D)
Büşra OLGUN (10-B)

HABERLEŞME ADRESİ

Kayseri Lisesi Dergisi
P.K. 246 Tel: (0 352) 222 89 04
Belgegeçer (Fax): (0 352) 231 13 62

REKLAMLAR

Asım CAN (10-C)

WEB - MAİL

<http://www.kayserilisesi.com>
kayserilisesi@kaynet.com.tr

SAYFA DÜZENİ

Mehmet ÇELEBİ

DİZGİ BASKI

LAÇİN YAYINLARI

Seyit Burhanettin Bul. Çınar Apt. Nu: 32/2 Tel.
Belgegeçer: 0 352 222 19 40
KAYSERİ

İÇİNDEKİLER

Sunuş: Yayın Kulübü.....	2
Okul Müdürü:Ömer GÜVEN.....	3
Atamızın En Büyük Armağanı: Burcu BACAKLI.....	4
Atatürk'ten Son Mektup: Halim YAĞCIOĞLU.....	5
Uygur Türkiye ve Atatürk:Gizem İLBASMIŞ.....	6
Öğretmenin Ülke Hizmetindeki Rolü/Gülşen DİNÇ.....	7
Az Olur Seni: SadıkBOZDAĞ.....	7
Rüzgâr Kanatlı Melekler Diyarı/ Ser ap ÖZER.....	8
Canım Öğretmenim: Mehmet ÇAPAN.....	8
Atatürk ve Bağımsızlık: Ümit Fehmi SORGUNLU.....	9
İlk Pırıltı: Sümeyye KAYA.....	10
Gecenin Bittiği Gün: Çağla Gülden DEDE.....	10
Atasözlerimiz: Bekir Oğuz BAŞARAN.....	11
Neyin Sırrı Neydi?: Vedat Ali TOK.....	12
Türkçe Sözcüklerde Görülen	
Başlıca Ses Özellikleri: Huri Meral GÜNEŞ.....	14
Birbirimize Tahammül: Yunus ÖZSARI.....	16
Unutulmayanlara: Emel HİSARCIKLILAR.....	17
Eğer Gençlik Bilsedydi: Şevket RADO.....	18
Güzel Türkçemiz: Ahsen BOZDAĞ.....	19
Türkçe Dersinden Birtanem'e: Ahsen BOZDAĞ.....	19
Türk Dili: Halit Ziya UŞAKLIGİL.....	20
Şiir ve Onun Kaynağı: Hayriye ÇAVDAR.....	21
Eser Tanıtım/Han Duvarları: Büşra OLGUN.....	22
Kayseri Lisesi Müdürlüğü'ne.....	23
Bilim/NASA Surveyr'u Uzayda Kaybetti: Fatma USLU.....	24
Televizyon ve Zararları: Gülşen DİNÇ.....	25
Mutluluk Dediğin: Gönül MUTLU.....	26
Hayata Dair: serpil ÖZER.....	27
Siz Hangisi Olacaksınız?: Gamze TAN.....	28
Papatyam: Sümeyya KAYA.....	28
Tespit Oltasına Takılıp Akıl Sepetine	
Düşenler: Hayriye ÇAVDAR.....	29
Irak Halkı İşgalin Üçüncü Yıldönümü	
Yine Umutsuz: Kübra Nur AKGÜL.....	30
Kayseri Lise'ne Hitabet:Tolga KÖROĞLU.....	31
Kaldırımlar: Necip Fazıl KISAKÜREK/32	
3-D Destanı: Muhammed ADIGÜZEL, Gamze ERGÜL,	
Gizem İLBASMIŞ.....	33
Bulmaca: Huri meral GÜNEŞ.....	34
Yaşanmış Komik Anılar: Firdevs ARIK.....	35
Kimyasal Aşk: İbrahim YILMAZ.....	35
Fıkra: Tayyar KAYA.....	36
Zamanın Değeri: Özkan YILDIRIM.....	37
Okulümüzdan Haberler.....	38
Bunları Biliyor muyuz?: Burcu GELMEZ.....	40
Çarıkatür: Sadık.....	41
Kayseri Lisesi ve Atatürk	43
Kayseri Lisesi Marşı	44

SUNUŞ

Değerli okurlarımız,

Dergimizi okur-yazarların buluşma yeri kabul edecek olursak, yine bir aradayız.

Duyan, düşünen insanların, düşüncelerini ve hissettiklerini paylaşmaları eğitim açısından büyük bir hizmettir.

'Söz uçar; yazı kalır.' sözünden hareketle yazıya geçirilen düşünceler nesilden nesile aktarılır, geleceğin geçmişten ders almasını sağlar. Nasıl ki bizler geçmişimizle yol alıyor, geçmişimizden aldığımız güçle yolumuzun daha açık, daha aydınlık olması için çalışıyorsak; Geleceğimiz de bizim tecrübelerimizden hız alacaktır. Bu nedenle, güzel düşünme, güzel hissetme ve doğruyu görme, bunları da paylaşma gibi bir sorumluluğumuz var. Bu sorumluluğumuzu dergimizle yerine getirmeye çalışıyoruz.

Ulu önder Atatürk: ' Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde güç bulacaktır.' diyerek, bize geçmişimizi tanıyıp, örnek almamız gerektiğini söylemektedir. Geçmişî şanlı, şerefle dolu olan bir milletin ferdi olma şansımızdan dolayı her zaman anlatacağımız, anlamaya çalışacağımız önemli konularımız olmakta; önemli günlerimiz yaşanmakta... Bize düşen bu önemli konuları ve günleri anmak, anlatmak...

Bu günlere gelmemizi sağlayan ışığımız Atamız, öğretmenlerimizi, dilimizi, Mevlâna gibi bizi biz yapan değerlerimizi kelimelerin kifayet ettiği kadar anlatmaya çalıştık.

Geçen sayılarımızda beğenerek okuduğumuz, ders aldığımız usta kalemlerin yazıları bu sayımızda da bizlerle...

Değerli okurlarımızın, bütün yazıları satır satır heyecanla okuyacaklarını umuyor; sonraki sayılarımızda yer alacak yazılarını bekliyoruz.

Dergimizin çıkarılmasında maddî ve manevî desteklerini esirgemeyen Kayseri Lisesi dostlarına teşekkür ederiz.

YAYIN KULÜBÜ

'CUMHURİYETİN ATEŞLİ, FEYZLİ BİR OCAĞI'

Yüzyılı aşkın mazisiyle tarihe adını altın harflerle yazdıran Kayseri Lisesi, Millî Mücadele Döneminde, yurt savunmasında fiili olarak yer almış- Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasına önemli katkı sağlamıştır. Okulumuz Kayseri Lisesi, genç Cumhuriyetle birlikte bir eğitim ve bilim yuvası olarak Anadolu'da karanlığı aydınlatan bir güneş olmuştur,

Millî Mücadele'ye öğretmen ve öğrencileri ile destek veren eğitim kurumlarının başında Kayseri Lisesi gelmektedir. Kayseri Lisesi'nin son sınıf öğrencileri Sakarya Savaşı sebebiyle cepheye gitmeleri ve vatanları için şehit düşmeleri bu desteğin en güzel kanıtıdır. Bu şehit Öğrenciler hakkında Kayseri Lisesi'nin 1920 - 1921 öğretim yılı mezuniyet defterinde şu ifade vardır: "Lise son sınıf talebeleri. Sakarya Savaşı için cepheye gidip hepsi cephede şehit düştüğünden bu öğretim yılında okulumuz mezun verememiştir." Bu olay ve yukarıdaki ifade, cumhuriyetimizin nasıl kurulduğu, hür ve bağımsız olarak yaşadığımız bu toprakların nasıl savunulduğu hakkında bizim tekrar tekrar düşünmemizi sağlayacak bir ibret vesikasıdır. Kayseri Lisesi öğrencilerinin "Millî Mücadele"ye verdikleri destek şanlı Türk tarihinde müstesna yerini almıştır. Bugün tarihin sayfalarına adlarını altın harflerle yazdıran Kayseri Lisesi'nin bu kahraman Öğrencileri ile gurur duyuyor, kendilerini bir kez daha rahmetle anıyoruz.

Evet, böylesine önemli birçok tarihi olayı içinde barındıran okulumuz, Gazi Mustafa Kemal tarafından ziyaret edilen ender eğitim kurumlarından biridir. Okulumuzu ziyaret edip derslere katılan Atatürk'ün, Okul Şeref Defteri'ne yazdıkları: '**Kayseri Lisesi'ni müdürü ile muallimleri ile Cumhuriyet'in ateşli, feyzli bir ocağı bulduk.**' sözü bir diğer gurur kaynağımızdır.

Saygıdeğer okuyucular,

Bir Millet'in çağdaş ülkeler düzeyine erişebilmesi; eğitim ve öğretimin kaliteli ve

bilimsel yöntemlerle yürütülmesi ile mümkün olabilir. Eğitim sorunlarını çözen milletler; kültür, sanat, bilim, teknoloji, ekonomik alanda da kalkınmış ve ilerlemiştir. Eğitime gereken önem ve ilgiyi göstermeyen milletler, başka milletlerin kölesi olmaya mahkûmdur. Kalkınmanın temel şartı eğitim ve öğretindir. Bu bağlamda okul ve öğretmen eğitimin vazgeçilmez unsurlarıdır.

Öğretmen; insanları eğitmeyi ve öğretmeyi meslek edinen, eğitim kurumlarında çocuk ve gençlerin eğitim- öğretimlerine rehberlik eden, yön veren ve onları yaşama hazırlayan kimsedir.

Bir milletin millî, ahlâki ve kültürel yönden güçlü; medeniyet bakımından kalkınmış olması öğretmenlerinin üstün çalışmalarına bağlıdır. Ulu önder Atatürk: '**Öğretmenler; Cumhuriyetin fedakâr öğretmen ve eğitimcileri, yeni nesli sizler yetiştireceksiniz. Ve yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. Eserin kıymeti, sizin beceriniz ve fedakârlığınızın derecesiyle orantılı olacaktır. Cumhuriyet; fikren, ilmen, fennen, bedenen kuvvetli ve yüksek karakterli koruyucular ister. Yeni nesli, bu özellik ve kabiliyette yetiştirmek sizin elinizdedir... Sizin başarınız Cumhuriyetin başarısı olacaktır.**' Sözlere ile genç cumhuriyetin başarısının öğretmenlerin başarısı olacağına işaret etmiştir.

Kayseri Lisesi olarak, öğrencilerimizin kendi ilgi, istek ve yetenekleri doğrultusunda kendilerini yetiştirmelerine imkân tanıyan, demokratik, lâik, çağdaş, bilimsel ve Türk milliyetçiliğini esas alan ve bu temeller üzerinde gelişen eğitim anlayışı ile ulu Önderimizin gösterdiği hedefe ulaşmamız için inancımız tamdır. Bu duygularla, Öğretmenlerime çalışmalarından dolayı teşekkür ediyor; öğrencilerimize başarılar diliyorum.

Ömer GÜVEN

Okul Müdürü

ATA'MIZIN EN BÜYÜK ARMAĞANI

Burcu BUCAKLI

11/L 5064

Ülu Önder'imizin: "Türk milletinin yaratılış ve şiarına en uygun olan idare, cumhuriyet idaresidir!" sözünden vatandaşlarımızın yönetimde özgürce söz sahibi olmasını sağlayıp, yurdumuzu çağdaş, laik ve demokratik bir düzeye ulaştırmayı hedeflediğini anlıyoruz.

Cumhuriyet varlığını; yılmadan çalışan, sorumluluklarının bilincinde olan, dününü unutmayan, yarınlarını düşünen, gelenek-göreneklerine bağlı Türk gençleriyle sürdürecektir. Vatanımızın karış karış her toprağı, mezarsız yatan şehitlerimizin kanlarıyla sulanmıştır. Her adımı buram buram emek, birlik ve mücadele kokan bu toprakları korumak ve kollamak bizlerin görevidir. Seçme ve seçilme hakkı; yurdumuzu sefalet, yoksulluk ve acı dinlemeden bayrağımızı kanlarının son damllarına kadar tek yürek olup, göklerden indirmeyen ve indirmeyecek olan Türk milletine lâyıktır.

Cumhuriyet, demokrasi, egemenlik ve lâiklik kavramları birbirleriyle doğrudan ilişkilidir. Cumhuriyetin olduğu yerde her zaman demokrasi hakimdir. Atatürk: "Egemenlik, kayıtsız şartsız milletindir!" diyerek din, dili ırk ayrımı gözetmeksizin, herkesin eşit olarak yararlandığı seçme ve seçilme hakkının yani yönetim hakkının kesin suretle halkımızın elinde olduğunu vurgular.

Milli egemenliği ve birlik-beraberliği olmayan toplumlar, başka milletlerin boyunduruğu

altında yaşayarak hiçbir zaman öz benliklerini koruyamazlar. Milletimiz geçmişimizde kadın-erkek, çoluk-çocuk, genç yaşlı demeden başka milletlerin manda ve himayesine girmemek için mücadele etmiş, canlarını hiçe saymışlardır. Türklüğün verdiği şeref ve onurun bilincinde olmalı ve bayrağımızı kanımız-canımız pahasına da olsa asla yere indirmemeliyiz. Atatürk, Türk milletinin zekasına ve inancına güvenmiştir ki bu vatana en büyük armağan olan "milli egemenliği, cumhuriyeti" vermiştir.

Cumhuriyetin nitelikleri anayasamızla belirlenir. İlk anayasamız 1921 yılında, ikinci anayasamız 1924'te kabul edilmiştir. 1961'de yürürlüğe giren anayasamızda egemenliğin ulusa ait olduğu ve "sosyal devlet ilkesi" olma niteliği belirlenmiştir. Yasama ve yürütme arasında kuvvet ayrılığı vardır. Son anayasamız 07.11.1982'de kabul edilmiştir. 1982 anayasası vatanımızın ve milletimizin sonsuza kadar sürecek varlığından, bölünmez bütünlüğünden söz eder. Bu anayasamıza göre 3 üncü maddenin: "devletin şekli, Cumhuriyetin nitelikleri, devletimizin bütünlüğü, resmi dili, bayrağı, marşı ve başkentinin değiştirilmesi teklif bile edilemez.

Milletimizin aştığı zorlukları, ettiği mücadeleleri göz ardı etmeksizin bizden sonrakilere şanlı Türk tarihine yakışır bir vatan bırakmalıyız. Cumhuriyetimiz bizlere, Türk gençliğine emanettir. Bu ülke bu vatan hepimizin. Emanetimize, Ata'mızın bize en büyük armağanı

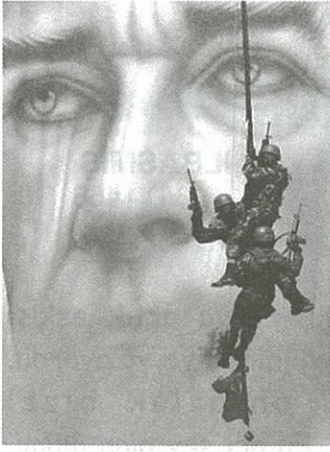
olan cumhuriyetimize elimizden geldiğince sahip çıkmalıyız. Ayağımız tökezlediğinde, karşımıza engeller dizildiğinde unutmayalım ki: "**Muhtaç olduğumuz kudret damarlarımızdaki asil kanda mevcuttur.**"

ATATÜRK'TEN SON MEKTUP!

Şair: Halim YAĞCIOĞLU

Siz beni hâlâ anlayamadınız.
 Ve anlamayacaksınız çağlarca da...
 Hep tutturmuş "Yıl 1919, Mayısın 19'u" diyorsunuz.
 Ve eskimiş sözlerle beni övüyor, övüyorsunuz.
 Mustafa Kemal'i anlamak bu değil,
 Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.
 Bırakın o altın yaprağı artık,
 Bırakın rahat etsin anılarda şehirler.
 Siz bana, neler yaptınız ondan haber verin.
 Hakkından gelebildiniz mi yokluğun, sefaletin?
 Mustafa Kemal'i anlamak yerinde saymak değil,
 Mustafa Kemal ülküsü, sadece söz değil!
 Bana, muştular getirin bir daha,
 Uygar uluslara eşit, yeni buluşlardan...
 Kuru söz değil, iş istiyorum sizden anladınız mı?
 Uzaya Türk adını Atatürk kapsülüyle yazdınız mı?
 Mustafa Kemal'i anlamak avunmak değil,
 Mustafa Kemal ülküsü, sadece söz değil.
 Hala, o acıklı ağıtlar dudaklarınızda,
 Hala oturmuş, 10 Kasım'larda bana ağlıyorsunuz.
 Uyanın artık diyorum, uyanın, uyanın!
 Uluslar, fethine çıkıyor, uzak dünyaların...
 Mustafa Kemal'i anlama göz boyamak değil,
 Mustafa Kemal ülküsü, sadece söz değil...
 Beni seviyorsanız eğer ve anlıyorsanız,
 Laboratuarlarda sabahlayın, kahvelerde değil.
 Bilim ağartsın saçlarınızı... Kitaplar...
 Ancak, böyle aydınlanır o sonsuz karanlıklar...
 Mustafa Kemal'i anlamak ağlamak değil,
 Mustafa Kemal ülküsü, sadece söz değil.
 Demokrasiyi getirmiştiniz size, özgürlüğü...
 Görüyorum ki, hala aynı yerdesiniz, hiç ilerlememiş,
 Birbirinize düşmüşsünüz, halka eğilmek dururken.
 Hani köylerde ışık, hani bolluk, hani kaygısız gülen?
 Mustafa Kemal'i anlamak içmek değil.
 Mustafa Kemal ülküsü, sadece söz değil.
 Arayı kapatmanızı istiyorum uygar uluslarla,
 Bilime, sanata varılmaz rezil dalkavuklarla.
 Bu vatan, bu canım vatan, sizden çalışmak ister,
 Paydos övünmeye, paydos avunmaya, yeter, yeter!
 Mustafa Kemal'i anlamak aldatmak değil,
 Mustafa Kemal ülküsü, sadece söz değil...

UYGAR TÜRKİYE VE ATATÜRK

Gizem İLBASMIŞ
3/D 468

"Uygarlık öyle bir ışıktır ki ona yabancı kalanları yakar, yok eder."

Bağımsızlık savaşı bitmiş; ama gelişmiş ve uygar ulus olma savaşı daha Yeni başlamıştı. Ülkemizin uygarlığı adına yapılacak pek çok iş vardı. Halk kesimi çok perişan düşmüştü. Okul yok, öğretmen yok, doktor yok, hastane yok... Yok da yok! Bütün bunlar için bir çözüm yolu bulmak gerekiyordu. Mustafa Kemal Atatürk her şeyi sırayla yapmaya karar verdi. İlk olarak 29 Ekim 1923 Yılında Türkiye Cumhuriyetini kurdu. Meclis onu cumhurbaşkanı seçti. Buna bütün bir ulus olarak sevindik, bayram yaptık.

Atatürk, tam 15 yıl cumhurbaşkanı olarak ulusu yönetti. Durmadan ulusu için çalıştı. Pek çok yenilikler yaptı.

Onuncu yıl söylevinde;

"Fakat yaptıklarımızı asla yeterli göremeyiz. Çünkü daha çok ve daha büyük işler yapmak zorunluluğunda ve azmindeyiz." diyerek yapılanları yetersiz görüyordu. B atı devletleri ile aramızdaki uygarlık çatışmasını en kısa zamanda kapatma çabasında idi. Ama o da her canlı gibi bir ölümlüydü."Ölüm, yaradılışın en doğal yasasıdır. Benim naçiz vücudum bir gün toprak olacaktır. Fakat Türkiye Cumhuriyeti sonsuza dek yaşayacaktır." demişti. Yıl 1938... Günlerden 10 Kasım Perşembe, saat dokuzu beş geçte Atam o gökler kadar güzel, denizler kadar büyüleyici gözlerini dünyaya kapadı. Arkasından ulusça ağladık. Atatürk'ün ölümü

üzerine yabancı basın;

"Atatürk Öldü, dünya artık eskisi kadar enterasan değildir." diye yazıyordu. Zor geliyordu onsuzluk bize! Kabullenemiyorduk. En acı şey olan ölümü Onunla sevmiştik. Onun yaptığı şeyi güzel, doğru, akıllıca buluyorduk. Hatta önemli şairlerimiz içerisinde yer alan Faruk Nafiz Çamlıbel de "Sen öldün, ölüm güzel şeydir." diyerek teselli buluyordu. Saygıdeğer Büyüklerim;

Atatürk'ün ölümünden sonra bize düşen onun fikirlerine sımsıkı bağlanarak gösterdiği ışıklı yolda yürümek ve işaret ettiği amaca ulaşmaktır. Onun eserlerini korumak ve yaşatmak ödevini bize vermiştir.

Şu anda küçük yüreklerimiz, başta büyük Ata'ya ve siz büyüklerimize yaraşır kişiler olma heyecanı ile çarpılmaktadır. Onun için ATATÜRK ve siz büyüklerimize olan bağlılığımızı şu dizelerle anlatmak isterim:

Büyüdükçe büyüyorsun gözümde
Varlığını duyuyorum özümde
Varacağım gösterdiğin hedefe
Türk genciyim dururum bu sözümde
Atatürk'üm önderim nabzımda atıyorsun.

Yurtsever bir dünyanın kalbinde yatıyorsun.

Ey, Anafartalar'ın sarı zeybeği yüce Atam, yattığın yerde rahat uyu Atam. Ne olursa olsun seninle birlikteyiz, ne olursa olsun senin izindeyiz. Unutma Atam, biz Türk genciyiz. Her zaman ve her yerde, Senin izindeyiz.

ÖĞRETMENİN ÜLKE HİZMETİNDEKİ ROLÜ

Gülşen DİNÇ

10-G/TM

Yarının temelini öğretmen atar. Öğretmen bir sanatkârdır. Kişilik hamuruna o şekil verir.

Öğretmen, bir arkadaştır. Onun kalbi, öğrencileri için çarpar.

Öğretmen, bir vatandaştır. O, toplumu düzeltmek için seçilmiş ve yetiştirilmiştir.

Öğretmen, bir yorumcudur. Olgun ve engin hayatı ile o, gençlere iyiyi, doğruyu ve güzeli göstermek için didirir.

Öğretmen, bir kurucudur. Daha olgun ve kusursuz uygarlık değerlerini işler.

Öğretmen, bir kültür aktarıcısıdır. İnsanlara daha değerli beğeniler, daha sağlıklı düşünme biçimleri, daha ince davranışlar ve bilgiye ulaşma yollarını gösterir.

Öğretmen, bir plancıdır, karşısındaki gençlere, gerçeğin ışığında kuvvetlenecek büyük bir sistemin bir parçası gözüyle bakar.

Öğretmen, bir öncüdür. O daima hedeflerinin peşinde koşar ve kazanır.

Öğretmen, bir yenilikçidir. O, hayatı zayıflatan ve yok eden engelleri ortadan kaldırmaya çalışır.

Öğretmen, bir inanç adamıdır. O, insanoğlunun, daha iyi bir duruma erişeceğine sarsılmaz bir inanç besler.

AZ OLUR SENİ

Sadık BOZDAĞ

2-D/91

Yirmi dokuz değil yirmi dokuz bin,

Harflerle ifadem az olur seni,

Yirmi dokuz Mayıs eserin senin,

Ne kadar övsem de az olur seni.

Fatih'in Fatih'i Hocamsın ilksin,

Kaftana sıçrayan çamursun süsün

Maziden atıye açan bir gülsün,

Ne kadar övsem de az olur seni.

Gecemde ayımsın gündüzde güneş,

Aydınlat dünyamı olam sana eş,

İlmikle sen de ol bayrağıma eş,

Ne kadar övsem de az olur seni.

Elinden öpeyim ver öğretmenim,

Sadece yirmi dört kasımda değil,

On dört Asır evvel yirmi dokuz bin,

Ne kadar övsem de az olur seni.

RÜZGÂR KANATLI MELEKLER DİYÂRI

Serap ÖZER
2-D / 119

Buradaki melekler bizlere rüzgâr kanatlarını savurarak tecrübeleri , bilgileri ve bâkî kalan sevgilerini getirirler. Kesinlikle esirgemezler. Ancak getirdikleri bilgiler, ısmarlama bilgiler değildir. Onlar da sonsuza dek kalan ya da kalabilecek bilgilerdir.

Bu diyârlarda yaşayan küçük yıldızlardan biri, o küçük arkadaşlarına; 'rüzgârın sesine bak,onu duy,onu anla. Seni bu diyara davet ettiğini anla!' Diyor. Meleklerin bulunduğu bu yerin her zaman aydınlık olacağını bilincindedir. Arkadaşlarını da karanlıktan aydınlığa çekmektedir. Zaten onlar yeteri kadar büyüyüp parladıktan sonra buranın aydınlığını bastıracaklardır.

Sonsuz uygarlık içinde yükselen yıldızların artık meleklerden ayrılık vakti gelmiştir. Melekler gökyüzüne çıkardıkları parlak yıldızları izler,onlar yıldızları aydınlatarak parlamasını sağlarlar onları izlemekten de gurur ve mutluluk duyarlar.

Yükselmeyi bilen, akıllı ve aynı zamanda yerinde duramayan, gökyüzünde hızlı hızlı koşan,biraz da yaramaz küçük yıldızlar; işte onlar biziz,biz öğrenciler. Bu diyârın adı da , bizim eğitim-öğretim yuvamız olan okulumuzdur. Ama her şey bu görünen melekler diyârını yaratan da onlar... 'onlar' mı kim? Değerli öğretmenlerimiz.

CANIM ÖĞRETMENİM

Mehmet ÇAPAN
2-D / 502

*İlk önce kalem tutmayı öğrettin bizlere
Sonra hayat mücadelesini öğrettin
Başarıyı tattırdın bizlere.
Bilgiye niçin muhtaçlığımızı anlattın
Bizim için ömrünü harcadın canım öğretmenim*

*Seninle tanıdım ben başarma hırsını
Sen öğrettin bize mutluluğu yakalamayı
Sen öğrettin doğru yolda emin adımlar atmayı.
Bizleri hep kendi çocuğunmuş gibi sevdin
Başarıdan başarıya koşturdun bizi canım öğretmenim.*

*Sen öğrettin bize dostluğu, kardeşliği
Hiç azaltmadın bize olan sevgini
Bizleri kitaplarla arkadaş ettin
Geleceğimiz için bizlere kol kanat gerdin.
Gurur duyuyorum seninle canım öğretmenim.*

*Senden öğrendik biz gerçek dostluğu
Senden bulduk biz gerçek mutluluğu
Bilgimize her gün yenilerini ekledik
En sonunda vazgeçilmezimiz haline geldin
Şimdi senden nasıl ayrılacağız canım öğretmenim?*

*Sen Atatürk'ü örnek aldın
Ben de seni örnek alıyorum.
Ulusları kurtaracak yalnız sensin
Böyle söylüyor ulu önder Atatürk
Benim canım öğretmenim.*

*Artık mezuniyet zamanımız geldi.
Emin ol ki, hepimiz senin yolundan gideceğiz.
Biz de senin gibi çalışkan olacağız.
Öğrencilerimize senin gibi kol-kanat vereceğiz.*

ATATÜRK VE BAĞIMSIZLIK

Ümit Fehmi SORGUNLU

İnsanın içinde doğuştan beri hür ve bağımsız yaşama, kendi kendini yönetme içgüdüğü vardır. Milletlerin hayatı da, insan hayatı gibidir. O bakımdan milletlerinde yegane emeli hür ve bağımsız yaşamaktır. Bunun için de yıllar boyunca her millet kendi bağımsızlığını kazanmak için çaba göstermiş, mücadele vermiş ve savaşlar yapmıştır. Her toplumun bağımsızlığı gereğince, kendine özgü bir geleneği, töresi ve kültürü vardır. Hürriyetini kaybetmiş bir toplumun gelenek ve kültürü de kaybolur. Sömürgesi altına girdiği milletin kültür ve ekonomisine muhtaç olarak yaşar. Onun buyruğu altında dinini ve benliğini kaybedip yok olur. Onun içindir ki hür ve bağımsız yaşamamanın toplum hayatında önemi çok büyüktür.

Türk milleti tarihi boyunca hiçbir zaman hürriyetinden yoksun olarak yaşamamış, daima bağımsız kalmıştır. Her zaman için en umutsuz günlerinde bile karanlıklardan çıkmayı başarmış, inançlı ve mücadeleci yapısıyla tarihlerde yerini almıştır. En kötü anlarında bile başına geçen cesur komutanlarla başarıya ulaşmasını bilmiştir. İşte Atatürk de, dış güçler tarafından kuşatıldığımız bir anda, asla inancını yitirmemiş bir milletin başına geçip, "Ya istiklâl ya ölüm" diyerek kurtuluş savaşını başlatmıştır. Türk milletinin içinde var olan hür ve bağımsız yaşama duygusu, Atatürk'ün eşsiz dehası

ile birleşince de ortaya muhteşem bir zafer çıkmıştır. Hem de öyle bir

zafer ki, kazma ile kürekle, yediden yetmişe herkesin, tırnakları ile savaştığı muhteşem bir zafer. Bir ulusun yeniden şahlanması gibi bir şey. Hayatı boyunca hür yaşayan bu millet, kendine vurulacak olan zinciri asla kabul edemezdi. Atatürk patlamaya hazır bir millete kıvılcım çaktı ve onu kükreymiş bir sel gibi sokaklara, meydanlara döktü. Bir çığ gibi akan selin başına geçti ve "İlk hedefiniz Ak denizdir" diyerek ona yön verdi.

Atatürk bu zaferi kazanmak için, kendisinde var olan liderlik mizacıyla Samsun'a çıktı ve Erzurum, Sivas, Kayseri derken bütün yurdu, gece, gündüz, dağ, bayır demeden, karış karış gezerek yüreklerde yanan meşaleleri tutuşturdu. Bu meşaleler büyüdü büyüdü ve bütün yurdu kaplayan bir bağımsızlık ateşi oldu ve nihayetinde bütün Türkiye'yi aydınlatan bir ışık haline dönüşürken 30 Ağustosta ne kadar ayırık otu varsa hepsini de yakıp bitirdi.

30 Ağustosta büyük zafer kazanılmıştı ama Atatürk'ün milleti için verdiği mücadele bitmemişti. Büyük şair Mehmet Akif'in de işaret ettiği gibi, tek dişi kalan medeniyet Canavarının da yenilmesi gerekti. Bunun için de gece gündüz durmadan çalıştı. Yeni bir meclis, yeni bir Cumhuriyet ve yeni bir rejimle dünya tarihine Atatürk olarak adını yazdırdı. Ardından Harf, kıyafet ve şapka gibi inkılâplar peşi peşine geldi. O uykusuz gecelerin ardından nihayet yepyeni bir Türkiye doğdu.

Bütün bunları Atatürk'ün o günkü bitmeyen çalışma azmi neticesinde elde ettik.

-İLK PIRILTI-

Sümeyye KAYA
2-C/ 498

Hıç bir şey paylaştınız mı? Çıkararsızca, düürüstçe mesela bir simidi, mesela en sevdiğiniz şekeri.

Paylaştıkça yok olup gider şeker ve simidin taneleri. Yok, olup gitmeyen yalnızca sevgidir, birde paylaşabilmeyi öğreten. Hıç düşündünüz mü ilk kez kiminle paylaştınız düşüncelerinizi? İlk kez kimin kelimelerinize şekil verdiğini... Belki farkında değilsiniz ama yok olmayan sevgiyi ve paylaşabilmeyi ilk kez öğretmeninizden öğrendiniz.

Yıllarca hep bir şeyler anlatabilmek, bir insanı, bir insan yapabilmek. Yıllarca siyahı beyaz bir kalemle işlemek, karşılıksızca... Yılların ardındaki tek istek yalnızca gözlerde görünmek istenen pırlıttı. Ve "Başarabildim"duygusunu paylaşmayı istemek. Yalnızca"Başardım öğretmenim!"cümlesini duymayı istemek. İşte çıkararsızca sevgi, işte yılların birikimi. Kazanmak değil "Kazandım"kelimesini paylaşmak bir eğitimciyi sevindiren. Bir eğitimciyi sevindiren, tebessüm edebilen bir birey yetiştirebilmek yarınlara. Yarınlara bir yarın daha getirebilmek tek istek...

Beni yarınlara taşıyan öğretmenim."Başardık".Bugün dediğiniz yarınlardayım. Yüzümdeki tebessümle dediğiniz gibi bir yarına daha adım atmaktayım.

Teşekkür ederim ilk öğretmenim.

GEÇENİN BİTTİĞİ GÜN

Çağla Gülden DEDE
11-D / 6465

Az kaldı, dumanlı dağların ardından güneşin doğmasına...

Kara bulutların gerisinden, gökyüzünü görmeye bir adım kaldı, yüreğimizde ki yaraların kabuk bağlamasına, nasır tutmuş ellerimizin güneşe uzanmasına, yedi renk gökkuşağının barışa, sevgiye, özgürlüğe köprü olmasına bir adım kaldı.

Şimdi ilke ilke, yüreğimizdeki sonsuz inançla bağımsızlığa, hürriyete ellerimizde Türk bayraklarıyla, önümüzde atamızla koşmalıyız.

Hıçbir engel kalmadı, güneşimizin doğmasına... GECE BİTTİ... Günbegün çoğalmakta, bağımsızlık ateşimiz, yabancı, eller çekildi vatanımdan arkalarına bakmadan geldikleri gibi gittiklerinden âdeta kaçtılar.

Yok yurdumda, yüreği hürriyet aşkıyla atmayan tek bir insan, yok içi ihanetle dolun tek bir hain ve hiçbir engel yok ki, bütün bu sislerin ardından Cumhuriyet'imizin bir güneş gibi doğmasına...

Şimdi bize bir deniz feneri gerek; bu savaşın, silahların, kurşunların kol gezdiği kan kırmızısı denizden kurtulmamız için. Bize bir meşale gerek, ellerimizden tutuy, marşlarla, özgürlüğe, koşar adım gitmemiz için ve şimdi bize, CUMHURİYET gerek. NEFES ALABİMEMİZ İÇİN...

ATASÖZLERİMİZ

Bekir OĞUZBAŞARAN

Erciyes Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi

Atasözlerimiz, milletimizin tarih boyunca yoğurduğu kültürünü söz kalıplarına dökmek suretiyle elde ettiği mücevher kıymetindeki birikimleridir. Bu sebeptendir ki, Şinasi, onu şöyle tanımlamıştır: “Durûb-ı emsâl ki, hikmetü'l avamdır; lisânından sâdır olduğu milletin mahiyet-i efkârına delâlet eder. “Bugünün Türkçe'siyle ifâde edecek olursak; “Atasözleri halk hikmetleridir (felsefesidir); dilinden çıktığı milletin dünya görüşünü yansıtır.” Gerçekten de bir milletin dünya görüşünü, öte dünya anlayışını, hayata ve tabiata bakışını, genel kabullerini ve retlerini, zaman, mekân ve insan telâkkisini öğrenmek istiyorsanız özellikle o milletin atasözlerini incelemeniz gerekir, inancındayım.

Bana göre Türk milletinin fikir ve inanç dünyasını onun atasözlerinden pekâlâ anlayabilirsiniz. Önceleri bir kişinin ağızından çıkmış olsa bile gördüğü hüsnü kabul sayesinde umurun malı olmakta, böylelikle anonimleşmektedir. Dilden dile, kulaktan kulağa, nesilden nesile değişerek billûrlaşan bu anlamlı sözler, millet fertlerinin müşterek kültürünü oluşturmakta ve bu kültürün çimentosu görevini üstlenmektedir. Aslında kalıplaşmış, klişeleşmiş dil varlıkları olduğunu herkes bilir, ancak bu basmakalıp yapı, zaman içinde ve mekân boyutunda yavaş yavaş değişiklikler de gösterebilmektedir. Aynı milletin atasözlerinin tarih boyunca ve aynı kavmin değişik kollarında az-çok farklılıklarla hayatini sürdürmesi bu sebeptendir.

Bilindiği üzere atasözlerinin deyimlerden farkı, deyimlerin onlar gibi hüküm taşımasıdır. Vecizelerden farkı ise, atasözlerinin bütün bir milletin ortak sözü olmasına mukabil, vecizelerin / özdeyişlerin söyleyeninin belli olmamasıdır. Tabii, vecizelerin de zamanla söyleyeni unutulursa, bunlar atasözüne dönüşebilir.

Türkiye'de ve Türk Dünyası'nda, onlara atasözünden başka, atalar sözü, darbimesel, durubuemsal, eskiler sözü, sav, savsöz, hikmet, kelâm-ı kibar, büyüklerin sözleri vd. denilmiştir. Bu güzel sözler, zaman zaman şiire âit vasitalardan da yararlanır. Edebî sanatların hemen hemen hepsinden faydalandığı da rahatça söylenebilir. Bir milletin tarih ve coğrafya içinde kök ve dal-budak salmış kolları arasındaki kültür birliğinin en şaşmaz delilleri olarak

görmek de mümkündür, onları. Hatta, Türk ve Kürt atasözleri arasındaki benzerlik ve kimi zaman da ayniyet, bu iki kardeş unsurun arasında ayrılık gayrılık olmadığını ortaya koymamış mıdır?

Dünya milletlerinin atasözleri arasında görülen benzerlikler de insana, aklın yolu birdir, atasözünü hatırlatmaktadır. Biz aynı ya da benzer bir durumu, filozof ve mütefekkirlerin düşünce ve sözleri arasında da gözlemliyoruz. Doğu'nun ve Batı'nın çok farklı din ve felsefelerine mensup pek çok büyük adamın vecize ve hikmetleri arasındaki benzerlik şaşırtıcıdır.

Türk Atasözleri, özellikle XIX. yüzyıldan itibaren derlenip toplanmaya başlanmıştır. Bizde ilk derlemeyi, Tanzimat Edebiyatı'nın da kurucusu sayılan İbrahim Şinasi Efendi yapmıştır. Durub-u Emsâl-i Osmaniye adını verdiği bu çalışması yarım kalmış, ancak onun ölümünden sonra Ebuzziya Tefvik tarafından tamamlanarak kitaplaştırılmıştır. 'Osmanlı / Türk Atasözleri'ni daha sonra birçok derleme ve tasnif takip etmiştir. Dilimizde bulunan atasözlerinin sayısını on binlerle ifade etmek mümkündür. Konularına göre de sınıflandırılarak yayımlanmış derlemeler vardır. Her seviyedeki okuyucuya hitap eden Atasözü Sözlükleri de bulunmaktadır. Atasözlerini konu alan inceleme kitapları ise nispeten azdır.

Bir atasözü derlemesinde şöyle bir atasözüne tesadüf ettim: “Atalar sözü / Sözlerin özü.” Gerçekten de atasözlerimiz, sözlerin özüdür, her biri bir başka güzel, özsözlerdir. Bu örnekte de görüldüğü gibi, bazıları, hatta birçoğu ölçülü ve kafiyelidir. Bu ve benzeri özellikler, onların kolay ezberlenmesini temin etmektedir. Hafızalarda kendilerine her zaman müstesna bir yer bulabilen halk hikmetleri, aynı zamanda örgün ve yaygın eğitimin de vazgeçilmez araçları arasında bulunmaktadır. İyi insan, iyi vatandaş olmanın yolu biraz da atasözlerini iyi bilmeye ve ona göre amel etmeye bağlıdır. Aslında her biri bir küçük kıssa değerindeki bu sözler ibret verici, doğru yolu gösterici, ahlâkî bir öz taşıyan düşünce parçalarıdır. Her birinin kulaklara küpe olacak bir niteliği de vardır. Türk atasözlerinin yerel, millî ve Türk Dünyası çapında yaygın türleri bulunmaktadır. Bu açıdan baktığımızda Kayseri'nin kendi çevre alanı içinde dolanımda olan son derece dikkate değer, özgün atasözleri bulunduğunu tecrübeyle biliyorum. İşte onlardan biri: Atasına hor bakan boğazına torba takar.

Türk milletinin dünya görüşünün ve kültürünün yeni kuşaklarca anlaşılması, biraz da atasözlerimizle ilgili incelemelerin çoğalmasına bağlıdır.

Bizden söylemesi...

NEYİN SIRRI NEYDİ?

Vedat Ali TOK

Râvîlere göre: Hz. Muhammed (SAV) İlahî aşk sırrını Hz. Ali'ye söyler. Sır saklamak güçtür. Hz. Ali dayanamaz; gider, çölde kör bir kuyuya anlatır bu sırrı. Kör kuyu da sırrını muhafaza edemez; coşar, taşar. Etraf su ile kaplanır. Burada sazlar biter. Bir çoban sazlıktan bir kamış keser. Delikler açar, içini temizler ve üfler. Çıkan ses fevkalâde hoşkuludur; çünkü İlahî sırrı anlatır.

Bu sesi duyabilenlerden gönüller sultanı Mevlânâ Celâleddîn der ki:

**Bişnev in ney çün hikâyet mi koned
Ez cüdâyhâ şikâyet mi koned**

(Ney'i dinle ki bir hikâye anlatıyor;
ayrılıklardan şikâyet ediyor.)

Ney, kamışlıktan koparılmış ve uzak bir diyara götürülmüştür. Dolayısıyla gurbete düşmüştür. Şikâyeti de bundandır. Mevlânâ'nın "Mesnevî" sini Türkçeleştiren Nahifî'den dinleyelim durumun devamını:

**Der kamışlıktan kopardılar beni
Nâlişim zâr eyledi merd ü zeni**

...

**Her kim aslından ola dûr ü cüdâ
Rûzgâr-ı vaslı eyler muktedâ**

(Beni kamışlıktan kopardılar; feryatlarım erkek ve kadın herkesi ağlattı... Her kim aslından ayrı ve uzak düşerse hep vuslat zamanının izinde olur.)

Mutasavvîf der ki: Allah, önce ruhları yarattı. Bunların bulunduğu yeri biz bilemeyiz; çünkü orası gayb âlemidir. Bezm-i Elest'tir. Sonra ona kendi rûhundan üfledi ve dünyaya gönderdi. Rûh burada bir beden buldu. Yani neyin sazlıktan kopuşu gibi, insan da vatanından ayrılıp gurbete düştü.

Eşrefoğlu der ki:

**Andan kaynadım taşım
Geldim gurbete düştüm
Nice göz yaşı saçtım
Bu yaşımdan ilerü**

Rûh, gurbette huzursuzdur. Vatanını özler. Fakat nefsi, benliği onu dünyaya bağlamaya çalışır.

Yazarın notu: İnsan iki mîknatis arasındadır.

Nur Sûresi 35. âyet: Allah dilediğini nura kavuşturur.

Yazarın sorusu: Nura giden yol nereden geçer?

Yûnus'un cevabı: Şeriat, tarikat yoldur varana.

Fuzûlî der ki: "Ney-i bezm-i gamem ey âh ne bulsan yele ver

Oda yanmış kuru cismimde hevâdan gayri"

(Gam meclisinin ney'iyim. Ey âh! Ateşlerle dağlanmış kuru cismimde havadan başka ne bulursan yele ver; mahvet.)

Yazarın sessiz düşünceleri: Ney ile kâmil insan arasında macera ortaklığı vardır. Çünkü ikisi de yanar. O saz parçası ney hâline gelene kadar çeşitli evrelerden geçer. Mevlânâ'nın "Hamdım, piştım, yandım." demesi de herhalde bundandır. Neyin kemâle ermesi, Hakk'ı zikretmesi için kızgın demir parçasıyla içi dağlanır; içindeki pütürler ütülenir, tertemiz edilir. Sonra ses çıkarması için delikler açılır vücudunda. Sonra üflenir neye ve ney ötelere haber verir duyabilenlere... Kâmil insan da öyle değil mi? İçini benlikten, maddiyattan, süsten püsten... kısacası mâsivâdan arındırır; sonra söylediği her şey Hak ve hakikat olur. Fuzûlî bize Allah'ın insana rûhundan üflediğini; dolayısıyla içindeki havanın "aşk" olduğunu ifade etmek istiyor olmalı. Cisminde aşktan gayri ne varsa onun yok olmasını dile getiriyor. Demek ki dünyada yanmayınca, çile ateşinde kavrulmayınca kemâle ermek güç. Ney gibi ateşlere dağlanmalı ki benlik ve bencillik yok olsun. Hani pervane de yanmayınca huzuru bulamaz ya...

Hacı Bayram Veli der ki:

**Yandı bu gönlüm yandı bu gönlüm
Yanmada dermân buldu bu gönlüm**

Hz. Muhammed der ki: "Nefsini bilen

Rabbini bilir"

Yûnus: "İlim kendin bilmektir."

Hacı Bayram Veli yine der ki: **Bilmek istersen seni**

Cân içre ara cânı

Yazarın notu: Demek ki cisim, "can" demek değildir. Yûnus'un "Bir ben vardır bende benden içerü" demesi de bundandır. O:

"Canlar cânını buldum

Bu cânım yağma olsun"

diyerek keşfini gerçekleştirmiştir.

Ama "Canlar Cân"ı nasıl bulunurdu?

Elbette aşk ile. Fuzûlî bu konuyla ilgili şöyle söylemişti:

Aşk imiş her ne var âlemde

İlm bir kıyl ü kâl imiş ancak

Ama nasıl bir aşk? Nasıl ulaşılır bu aşka?

Taşlıcalı Yahyâ Bey'in bir düşüncesi vardı:

Kâşki sevdüğümü sevse kamu ehl-i cihân

Sözümüz cümle hemân kıssa-i cânân olsa

(Keşke sevdiğimi herkes sevseydi de, hepimiz, yalnız onu konuşsak, ondan söz etseydik.)

Aslında âşık kendisine rakip istemez; ama söz konusu sevgili **VEDÛD** olursa, yani sevginin ve aşkın asıl kaynağı olursa bu sevgiyi başkalarıyla paylaşabilir.

... Ve aşkın ayak sesleri:

Şeyh Gâlib'den dinlemeli aşkın ayak seslerini:

Sûr mu mâtem mi bilinmez yakîn

Nây u kudûm ile gelir âh âh

Nûr-ı mücessem midir âteş midir

Yakışını söylesem âh âh

Âh mine'l ışık ve hâlâtihî

Ahraka kalbî bi harârâtihi

(Âh âh! Neyle, kudümler gelir; düğün müdür, yas mıdır, gerçekten bilinmez... Cisim şekline girmiş nur mudur, ateş mi? Hele yakışını hiç anlatamam; âh, âh!... Âh aşktan, aşkın hâllerinden; gönlümü hararetiyle yaktı yandırdı.)

Yazarın bir merakı: Aceba ateş mi terbiye eder, ateş mi yüceltir insanı? Ya cehennemde ateş olmasının sırrı ne ki?... Dünyada yanmasını bilmeyenler için belki de ... Öyleyse "**Od ile korkutma bizi vâiz**".

Ney ve insan ne kadar benziyor birbirine. Herhalde bu yüzden Mevlânâ, hikmet kaynağı "Mesnevi" sine uzun bir ney macerasını anlatmakla başlamış. Mistik şâir Fuzûlî fırsat düşükçe neyi müşahhaslaştırmış; insanın hayat çizgisiyle ney arasında benzerliklere işaret etmiş. Birinde de şöyle demişti:

Ney kimi her dem ki bezm-i vaslını yâd eylerem

Tâ nefes vardur kuru cismümde feryâd eylerem

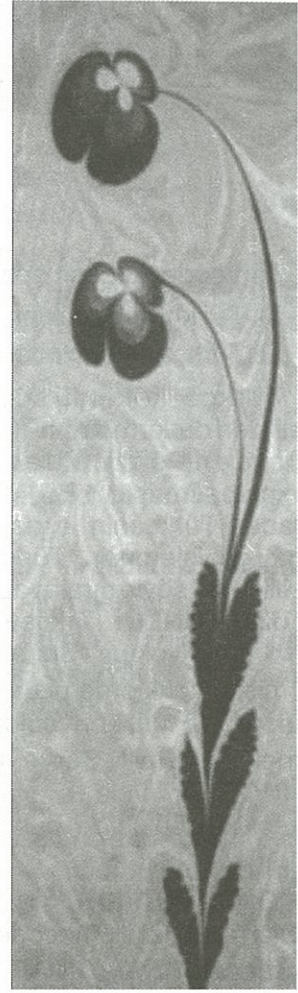
(Ney gibi senin kavuşma meclisini ne zaman yâd etsem kuru cismimde nefes var oldukça feryat eyliyorum.)

Neyin, neyistânı anıp inlemesi gibi, insan da hayatta olduğu müddetçe hep Bezm-i Elest'i yâd edip hasretle inleyecektir. Hâl böyle olunca âşık için ölüm "vuslat" olmaz mı Sevgiliye... Çünkü, aslında dünyada "ben" diyen kişi cahillik etmektedir. Varlık geçicidir. Aynadaki görüntü gibidir. Asıl sahibi istediği zaman da kavga gürültü etmenin bir anlamı yoktur. Yani canı Cânân dileyince vermemek olmaz, Fuzûlî'nin dediği gibi:

Cânı cânân dilemiş vermemek olmaz ey dil

Ne nizâ eyleyelim ol ne senindir ne benim

Dipnot: Madem ki geçici bir süre "İki kapılı bir handa" konaklıyoruz. Öyleyse benlik ve bencillik dâvâsı gütmenin bir anlamı yoktur. Toplumsal kavgalara sebep olacak her türlü rekâbetten kurtulmalı ve kendimizle mücadeleye girişmeli tez elden. Bizden gayrilere de yâr olmalı; bâr (yük) olmamalı. Güzel insan olmanın da temeli bu değil mi?

TÜRKÇE SÖZCÜKLERDE GÖRÜLEN BAŞLICA SES ÖZELLİKLERİ

Düzenleyen: Huri Meral GÜNEŞ

Türkçede iki çeşit sözcük vardır:

- Türkçe sözcükler,
- Türkçeleşmiş yabancı kökenli sözcükler.

Türkçe kökenli sözcüklerin bir ses özellikleri düzeni vardır. Türkçe bir de yabancı dillerden sözcükler alarak onları Türkçeleştirmiştir. Bu Türkçeleştirme ile beraber Türkçenin esas ses düzeni biraz daha genişlemiştir. Türkçenin başlıca ses özelliklerini şöyle sıralayabiliriz:

1. UZUN ÜNLÜ: Türkçe kökenli sözcüklerde uzun ünlü yoktur. Buna karşılık Türkçeye geçmiş sözcüklerde uzun **a (â)**, **uzun i (î)** ve **uzun u (û)** ünlüleri bolca kullanılmaktadır. (Örnek: hâlâ, millî, Servet-i Fünûn)

2. İNCE A: İnce a yalnız bazı yabancı kökenli sözcüklerde bulunur. (Örnek: dikkât, şefkât)

3. "O, Ö" ÜNLÜLERİ: Türkçede aslında **o, ö** ünlüleri yalnız ilk hecede bulunur. (Örnek: odun, ocak, dövüş) (NOT: "-yor" eki istisnadır. Eskiden "-yor", bir eylem kökü idi. Birleşik eylem yapıyordu. "gide yorır" örneğinde olduğu gibi eskiden "o" sesi ilk hecede idi.)

4. ORTA HECE ÜNLÜSÜ: Türkçede vurgusuz olan orta hece ünlüsü düşebilir ya da değişebilir, yani daralır. (Örnek: üzere - üzre, ilerilemek - ilerlemek, bekleyor - bekliyor <"y" ünsüzünün kendinden önce gelen geniş ünlüyü daraltma özelliği vardır.>)

5. AZ BULUNAN ÜNSÜZLER: Oluşum bakımından iki çeşit sözcük vardır: a) Ses taklidine dayanan sözcükler ("üfürmek" gibi), b) Taklit izi taşımayan sözcükler ("yol" gibi). Taklit sözcükler daha azdır. İşte bu taklit sözcüklerde her tür ses bulunabilir. Örnek: vj, hıştırtı, fırl fırl, zart zurt gibi. Buna karşılık taklit izi taşımayan sözcüklerde bu sesler ya çok azdır ya da hiç yoktur.

*j sesi: Türkçede bu ses yoktur. (Örnek: jandarma, jilet vb.) Bunlar halk dilinde c olur. (Örnek: candarma, cilet, ciklet gibi.)

*f sesi: Türkçede az görülen seslerden biridir. Ancak "öfke, ufak, yufka gibi birkaç sözcükte vardır.

*h sesi: Türkçe asıllı beş-on sözcükte vardır: "hanım, han hatun hani hangi daha dahi" gibi.

6. BAŞTA BULUNMAYAN SESLER: Türkçe asıllı sözcüklerde "**c, ğ, l, m, n, r, v, z**" sesleri sözcük başında bulunmaz. Bu yüzden yabancı kökenlilerin başına bir ünlü gelir. (Örnek: ilimon, iramazın, ilahana)

*c, l, r, z sesleri Türkçe kökenli sözcüklerin başında hiç yoktur.

*M, n, v sesleri Türkçe kökenli sözcüklerde çok az bulunur. İkilemelerde bulunabilir. (Örnek: su mu)

*n sesi "ne" sözcüğünde ve birleşiklerinde kullanılmaktadır. (Örnek: ne, niçin, nasıl, nitekim gibi.)

Bir de çocuk dilinde taklit sözcüklerde (Örnek: nene, nine, ninni gibi. v sesinin bulunduğu Türkçe kökenli sözcükler de "var, varmak, vermek, vurmak" gibi sözcüklerdir.

7. S O N D A B U L U N M A Y A N SESLER: Türkçede sözcük ve hece sonunda "b, c, d, g" sesleri yoktur. Yabancı kökenlilerde ise bunlar sertleşir. (Örnek: kitab→kitap, Ahmed→Ahmet, ilac→ilaç, aheng→ahenk gibi.) "ad" sözcüğü ise hayvan olan "at" ile karışmasın diye çevrilmez. Tek heceli kimi sözcüklerde de durum aynıdır. (Örnek: od→ot gibi.) Ancak bu kural ağızlarda yoktur. (Örnek: beğ→beg gibi)

8. YUMUŞAMA: Türkçede sözcük sonunda bulunan **ç, k, p, t** ünsüzleri genellikle iki ünlü arasına girince yumuşarlar. (Örnek: ağaç→ağaca, kanat→kanadı, dip→dibi, çiçek→çiçeğe gibi.)

□ Bazen bir ünsüz, bir ünlü arasında kalınca da yumuşama olur.

Örnek: renk→ rengi, denk→ dengi, yurt→ yurda, dört→ dörd er, sevinç→ sevinci gibi.

□ Ancak tek heceli bazı isimlerde ve karışıklığa neden olabilecek sözcüklerde yumuşama olmaz.

Örnek: at→ atı, hap→ hapı, eke→ ki, aç→ açın, ip→ ipin gibi.

NOT: *Yumuşama özel adlarda olmaz: Ahmet→Ahmet-i, Atatürk→Atatürk-ü

*Aslında eylemlerde de yumuşama olmaz: bırak→ bırakan, yarat→ yaratıcı, aç→açıl

Ancak "git→ giden, güt→ güden" bir istisnadır.

9. DİFTONG: Diftong, iki ünlünün bir hecede yan yana gelmesidir. Türkçede diftong yoktur. Türkçede bir hecede değil, iki ayrı hecede de yan yana gelmez. (Örnek: saat, aile, şiir, sual gibi.)

10. İKİZ ÜNSÜZ: Türkçe sözcük köklerinde bir iki istisna dışında ikiz ünsüz bulunmaz. İstisnalar anne, elli, ıssı gibi sonradan değişmiş sözcüklerdir. (Örnek: millet, zannetmek, bakkal, şiddet, dikkât, takke gibi.)

10. İKİZ ÜNSÜZ: Türkçe sözcük köklerinde bir iki istisna dışında ikiz ünsüz bulunmaz. İstisnalar anne, elli, ıssı gibi sonradan değişmiş sözcüklerdir. (Örnek: millet, zannetmek, bakkal, şiddet, dikkât, takke gibi.)

*Bazı sözcüklerde bu ikiz ünsüzler teke indirilir. (Örnek: hammal→hamal, kerre→kere, amma→ama gibi.)

11. BAŞTA ÇİFT ÜNSÜZ: Türkçede sözcük ve hece başında çift ünsüz bulunmaz. Yabancı kökenlileri bile aynen kabul etmez. (Örnek: stasyon→istasyon, Slav→İslav gibi.)

*Çift ünsüzler aralarına ünlü almasalar bile teleffuzda ünlüyle söylenir. (Örnek: Fransız→ Fıransız, plân→ pilân, stad→ sitad, kral→kıral vb.)

12. SONDA ÇİFT ÜNSÜZ: Türkçede sözcük ve hece sonunda her çeşit çift ünsüz değil; ancak şu çift ünsüzler bulunabilir:

*İç, lk, lp, lt →(Örnek: ölç, silk, alp, alt vb.)

*nç, nk, nt →(Örnek: sevinç, denk, ant vb.)

*rç, rk, rp, rs, rt →(Örnek: sürç, ürk, sarp, pars, yırt vb.)

*st →(Örnek: üst vb.)

*şt →(Örnek: hişt vb.)

*yt →(Örnek: hayt vb.)

Yani l, n, r, s, ş, y ile başlayan bazı gruplar bulunabilir. Türkçeye geçmiş sözcüklerde bunların dışında kalanların arasına ünlü gelir. (Örnek: aks→ akis, fikr→ fikir, ilm→ ilim, film→ filim(söyleyişte), zülf→zülûf vb.)

13. BAŞTA ve SONDA ÜÇ ÜNSÜZ: Türkçede yoktur. Yabancı sözcüklerde görülür. (Örnek: stres, streç, vb.)

Ortada ise ancak ek aldığındaki bulunabilir. (Örnek: ört-sün, dört-lük, sert-çe vb.)

14. "r" SESİ: Türkçede "titrek r" sesinin yeri sağlam değildir. Bu nedenle konuşmada ve ağızlarda düşer. (Örnek: bi defa, bi gün, geliyom, va mı gibi.)

15. KESME: Türkçeye geçmiş bazı sözcüklerde görülür. Ünsüzün kendisinden sonra gelen ünlüye bağlanmadan önceki bitiştirilmesi veya ünlünün duraklama ile söylenmesi demektir. (Örnek: san'at, te'sir, sun' i, neş'e vb.)

Bugünkü imlâda bunlar her zaman gösterilmez. Bunun nedeni de bu sözcüklerin kesmeli yerlerinde bulunan ve Türkçede atılan "ayın"ve "hemze"adında seslerin bulunmasıdır.

BİRBİRİMİZE TAHAMMÜL

Yunus ÖZSARI

Şimdiye kadar düşünmemiş olduğumuzu zannettiğim bir konu: Eğer tüm insanlar aynı şeyi ve aynı şekilde düşünüyor olsaydı, her olay karşısında aynı ölçüde hayret duyuyor olsa idik, yüzlerimiz aynı, duruşumuz aynı, yürüyüşümüz aynı, tepkimiz aynı, hoşlandığımız yemekler aynı, hoşlanmadığımız yemekler aynı, beklentilerimiz, hayallerimiz aynı olsa idi bu dünya nasıl olurdu?

Öğretmenlerin öğrencilere yaklaşımları aynı, ders anlatış şekilleri aynı, öğrencilerin tepkileri aynı, kavrama düzeyleri aynı, aldıkları notlar, karneleri aynı olsa idi dersler nasıl işlenirdi, okul nasıl olurdu?

Günlük hayatta karşılaştığımız olaylara aynı tepkileri verse idik, trafikte tüm yaya ve sürücüler birbirlerine aynı yaklaşımla yaklaşırsa, alışverişlerimiz aynı olsa idi, gündelik hayat nasıl olurdu.

Nasıl olurdu, nasıl olurdu, nasıl olurdu...?

Nasıl olurdu bilmiyorum, ama durum hiçbir zaman yukarıdaki gibi olmayacak her halde.

Olmayacak, ama olsa da hayatın çok sıkıcı, çekilmez olacağını ve anlamsız olacağını, monotonlaşacağını ve hayattan tat alamayacağımızı düşünüyorum.

O zaman bütün bu değiştiremeyecek gerçekleri değiştirmeyeceğimize göre bari farklılıklarımıza tahammülü geliştirmeyi deneyebilir miyiz?

Dünyayı monotonluktan kurtaran, hayatı daha eğlenceli ve yaşanabilir hale getiren, bizleri sıradanlıktan kurtaran da her halde farklılıklarımız olsa gerek.

Madem farklılıklarımız bu kadar önemli o halde bu farklılıklarımıza saygı göstermeli ve tahammül edebilmeliyiz.

Maalesef günlük hayat öyle bir hal almış ki, ebeveynin çocuklara, çocukların ebeveynlere, öğretmenlerin öğrencilere, öğrencilerin öğretmenlere, esnafın müşteriye, müşterinin esnafa, dolmuşçunun yolcuya, yolcunun dolmuşçuya, sürücünün yayaya, yayanın sürücüye, yöneticinin yönetilene, yönetilenin yöneticilere, hanımın kocasına- kocanın hanımına, futbolcunun seyircisine-seyircinin futbolcusuna vs. Kimsenin

Eğer biz sürücü koltuğunda oturuyorsak, bize göre diğer bütün sürücüler yanlış ve hatalı araç kullanıyorlar ve yayalar hiçbir kurala dikkat etmiyorlar. Ama biraz sonra bizler de diğer bütün hatalı araç kullananların hatalarını tekrarlamaktan geri durmuyoruz ve o durumda da kendimize kızılmasını istemiyoruz. Aracı park edip yaya konumuna geçince de sinirlendiğimiz bütün yaya davranışlarını tekrarlamaktan geri durmuyoruz ve yine bize kimsenin sinirlenmesini istemiyoruz.

En ufak problemler artık bir tartışma sebebi, en ufak sorunlar kavga sebebi, en ufak sorunlar boşanma sebebi, en ufak tartışmalar maalesef adam öldürme sebebi olmuş durumda. İnsanlar sudan sebeplerle artık katil olabiliyor ve sakın kafa ile düşününce de neden tartıştığını, neden boşandığını, neden kavga ettiğini ve neden adam öldürdüğünü bırakın çevresine kendisine bile anlatamayacak durumda oluyor.

Okullarda öğrencilerimiz o kadar sudan sebeplerle kavga ediyor ki, galiba bu durumda tahammülsüzlüğümüzün en bariz örneklerinden olsa gerek. Yok omuz attın, yok yan baktın, yok laf attın, yok anlamsız kendini ispat etme çabaları, bütün bunların hepsi birer önemli kavga sebebi!

Hata, kusur dediğimiz şeyler daima ve daima karşımızdakilerde, her halde bize hiç uğramıyor. Azıcık bulunan empati yeteneğimizi de kaybettik galiba. Sevgisiz, saygısız ve hoşgörüden yoksun bir toplum olduk.

Duyarlı, anlayışlı ve hoşgörülü insanlar azaldıkça, memlekete tahammülsüz insanlar hakim olmaya başladılar.

Ne olur birbirimize biraz daha saygı ve hoşgörü, farklılıklarımıza biraz daha tahammül... İnanın hayat daha mutlu, daha anlamlı, daha güzel olacaktır ve bu bizim elimizde.

"Yiğitlik intikam kazanmakta değil, tahammül göstermektedir."

(William Shakespeare)

UNUTULMAYANLARA

Emel HİSARCIKLILAR

Atatürk Üniversitesi
Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği
Doktora öğrencisi

Kayseri Lisesi...Ömrümün en güzel yollarını bilgiyle, sevgiyle, muhabbetle, anlayış içinde geçindiğim o ulvi mekân...

Ulvi dedim Kayseri Lisesi için. Bu güzel şehrin tarihinde bu güzel lisenin yeri bambaşkadır çünkü. İşte ben de bu bambaşkalığın atmosferini soluyarak dört yıl boyunca öğrenim gördüğüm Kayseri Lisesi'nden, benim ben olmama katkıda bulunacak bir çok bilgi ile, hafızamda yeri hiçbir zaman silinmeyecek hatıralarla 2001 yılında mezun oldum. Şimdi ise yine litem kadar ulvi olan, adı kadar güzel olan Atatürk Üniversitesi'nin edebiyat öğretmenliği bölümünden mezunum ve aynı üniversitede doktora yapmaktayım.

Ama sanmayın Kayseri Lisesi'nde geçirdiğim günleri unuttuğumu, Lise yıllarında, okul ne zaman bitecek diye gün sayardık, ama arkadaşlarımızla geçirdiğimiz vakitleri doyasıya yaşamayı da ihmal etmezdik. İçimizden dersi kaynatmaya çalışanlar da çıkmadı değil. Hocalarımızın "Bakmayın böyle yaptığınıza, bir zaman gelir, bu günleri de özlersiniz." diye konuşmalarına dudak bükerdik bazen. Hepimizin tek amacı liseyi çabucak bitirip üniversite yollarını tutmaktı.

O günler de geldi geçti. Hepimiz kocaman insanlar olduk. Artık kendi hayatımızdan kendimiz sorumluyuz. Yaşamın yükünü omuzlarımızda taşımak görevimiz oldu bizim.

Lisedeyken bir edebiyat öğretmeni olup Kayseri Lisesi'nde, kendi lisemin yeni öğrencilerine ders anlatmayı hayal ederdim hep. Evet, şimdi bir edebiyat öğretmeni olacağım; ama mezun olduğum lisede değil de mezun olduğum üniversitede. Şu an düşünüyorum da bir mekânı mekân yapan, içini kuşatan insanlarmış, duvarlarının şahitlik ettiği anlarmış. İşte Kayseri Lisesi'nin kalbimde muazzam bir yer edinmesinin sebebi de o çatı altında yaşadığım anlardır; anlarıma can veren arkadaşlarım, hocalarımdır

Zaten ben bir liseden böyle güzel hatıralarla ayrılmamış olsaydım nasıl olur da öğretmenlik mesleğine kendimi adama heyecanını duyabilirdim içimde?

Kayseri Lisesi, 113 yıllık bir geçmişe şahitlik etmiş, tarih kokan, sanat, edebiyat kokan okul. Onlarca genç evladını Sakarya'nın sularına, düşman namlusuna şehit veren lise, ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ün yeni Türk Devleti'nin temellerini inkişaplarla atarken Türk gençlerine ,sesini duyurduğu yerlerden biri.

Kayseri Lisesi'nin sevgili öğrencileri! Bu günlerinizi iyi değerlendirin. Böyle bir lisede öğrenim görme fırsatı kimsenin eline kolay kolay geçmez. Şimdi bu sözlerimin belki laf kalabalığı olduğunu düşünenleriniz olacaktır. Ama bu günlerinizin kıymetini bir beş-on yıl sonra anlayacaksınız.

Hocalarımızın hepside birbirinden değerli, sağduyulu insanlar. İnanın bir lisede öğretmenlik yapmak gerçekten çok zor. Çok emek istiyor, sabır istiyor. Ben Erzurum'da sizler gibi lise öğrencilerinin derslerine girdim. Diyordum ki "Ben nasıl baş ederim bu öğrencilerle".

Eğer benim lisedeki sınıfım gibi bir sınıf karşıma çıkarsa yanarım, diyordum. İnanın daha yaramazları da vardı belki. Fakat şunu bilin ki; öğretmenlik yapınca anladım onların yaramazlık maskelerinin altındaki tertemiz, masum yüreklerini. Hepsi de yaşlarının verdiği uçarılıkla, hayatın gerçeklerinden öte, bambaşka bir dünyada yaşıyorlardı. Kimi derste başka uğraşlar bulmuştu kendine, kimi başını koymuş sıranın üstüne akşam iyi alamadığı uykusunu sınıfta tamamlamaya çalışıyor, kimi başını avuçlarının arasına almış belki evde uğraştığı dertleri, belki bir türlü açılmadığı gençlik aşkını düşünüyor. Ama hiçbirinin yüreğinde zerre kadar kötülük yok. Bunları nereden mi anladın diyorsunuz bana. Emin olun ki insan öğretmen olmadan, bu kutsal mesleğin içine girmeden anlayamıyor. Bir zamanlar kendisinin de oturduğu o sıralarda oturan pırıl pırıl yüreklerin sahiplerine kıyamıyor, kızası gelmiyor. Çünkü biliyor bu ülkenin onlarsız olmayacağını. Annelerinin, babalarının ve tabi ki hocalarının onlarsız olmayacağını, olamayacağını. İşte, unutmayın ki hocalarınız sızsiz yapamazlar. Belki sizler bunun farkında değilsiniz, ama gerçekten hepimiz öğretmenleriniz için onların canından can gibisiniz. Sizin üzerinize bulutlar çökse, öğretmenlerinizin üzerine yağmur yağar. Sizin dudaklarınız minicik bir tebessümle yüzlerine baksa, onların yüzlerinde gül bahçeleri açar.

Abarttığımı mı düşünüyorsunuz? Olsun beni bir gün siz de anlayacaksınız. Belki siz de bir öğretmen olduğunuzda, belki evlenip bir anne, bir baba olduğunuzda elbet anlayacaksınız. Ama şundan emin olun ki tüm bu sözlerim gerçekten bir kâğıdı doldurmanın endişesiyle kaleme alınmış boş laflar değil. Gerçekten bu cümlelerimin her bir kelimesini yüreğimden yüreğinize akan sevgi sözcükleri olarak algılayabilirsiniz. Sözlerimi bitirirken siz Kayseri Lisesi öğrencilerine son birkaç sözüm daha olacak. Okuduğunuz lisenin kıymetini bilin. Ben şu an Doğu'da, Erzurum'dayım ve Doğu'nun gerçekten birçok olanaktan mahrum okulları var. Siz, bu imkânların çoğuna sahip bir okulda öğrenim görüyorsunuz ve bu yüzden çok şanslısınız. Sadece bu yüzden mi? Sizden hiçbir zaman desteklerini esirgemeyecek, sizleri kendi çocuklarından farksız gören öğretmenleriniz de var. Onları üzmeysin, onların nasihatleri sadece okuduğunuz sürece değil, hayatınız boyunca kulaklarınızdan silinmesin. Bu nasihatler, düşünceleriniz sizi çıkmaza soktuğu anlarda size kılavuzluk edecektir.

Bu gurbet kokan şehirde, Kayseri Lisesi'nin koridorlarına yankılanan sesinizi yüreğimden hissettiğimden emin olun. Ben kendi lisemde, kendi lisemin öğrencilerine, bir zamanlar Faruk Nafiz Çamlıbel'in de yaptığı gibi edebiyat dersi anlatamadım, ama belki Atatürk Üniversitesi'nde edebiyat eğitimi alacak olanlarınıza anlatırım.

Kayseri Lisesi'ne, bu lisenin saygıdeğer hocalarına ve o pırıl pırıl öğrencilerine selâm...

EĞER GENÇLİK BİLSEYDİ...

Fransızların bir sözü vardır: "Gençlik bilseydi! İhtiyarlık yapabilseydi!" derler. Ne yazık ki gençlik bilmez. Bilmediği için de yapabileceği birçok şeyi yapmadan, artık istese de yapamayacağı yaşlara doğru gider, durur.

İhtiyarların, her şeyi anladıktan sonra, "Gençliğinizin kıymetini biliniz!" demeleri üzerinde gençliğin düşünceleri lazımdır. "Gençliğinizin kıymetini biliniz!" demek onu istediğiniz gibi kullanınız demek değildir. Tıpkı "Paranızın kıymetini biliniz!" sözünde olduğu gibi onu dikkatle harcayınız demektir. Çünkü gençlikteki kıymet, para gibi, harcanmaya, geliş güzel savrulmaya çok elverişlidir. Yalnız şu farkla ki, harcanan para tekrar, hatta fazlasıyla kazanılabilir; buna karşılık gençlik bir kere harcandı mı yeniden elde edilemez. Çünkü gençlik giderken bir daha gelmemek üzere gitmektedir. Bütün hayatınız gençlikle edindiğiniz kıymetler üzerine oturacaktır. Eğer gençlikte bazı kıymetler kazanmadıysa, değerlendirilmemiş bir gençliğin üzerine oturacağınız hayat temelsiz bir hayat olur ve böyle bir hayat zamanın rüzgârlarına, fırtınalarına, boralarına dayanamaz.

Bir insanın on dört yaşı ile yirmi yaşı arası, binanın temelleri gibi, hayatın temellerini teşkil eder. Bu temeli ne kadar sağlam yaparsanız, orada kullanacağınız harç ne kadar temiz, çürük malzemedene ne kadar ayıklanmış olursa, hayatınız o kadar sağlam esaslara dayanmış olacaktır. İnsan ne öğrenirse, ne edinirse o yaşlar arasında edinir. Ne okursa o yaşlarda okur ve aklında bir şey kalacaksa o yaşlarda okuduğu şeylerden kalır. İyi yöne de, fena yöne de o yaşlarda döner. On dört yaş ile yirmi yaş arasında esen rüzgârlar ortasında rotasını tayin edebilen insan, bu yaşları geçirdikten sonra, ömrünün sonuna kadar o rotayı takip edecektir. Fenaya gittiğini sonradan fark edenin yolundan dönmesi çok güçtür. Çünkü iyiye doğru gitmek için gerekli malzemeyi edinmek imkânı bu yaşlardan sonra kaybolmuştur.

Hayatta, gençliğinin kıymetini bilmemiş, onu boş yere harcamış olduğunu sonradan fark edenler onun için boşuma dövmürlükler. Çünkü; "Ah keşke okusaydım!" diye feryat edenin okumasına imkân kalmamıştır. "Ah keşke yapsaydım!" diyenler, insanın her şeyi yapabileceği yaşı geride bırakmışlardır. Fransız atasözü onun için "İhtiyarlık yapabilseydi!" diyor. Çünkü ihtiyarlık yapmak imkânlarının azaldığı, hatta kalmadığı bir yaştır; eğer yapabilseydi her şeyi düzeltmek mümkün olabilecekti!

GÜZEL TÜRKÇEMİZ

Derleyen: Ahsen BOZDAĞ 3-D / 143

Seni biz öyle eskilerden tanırız ki bilemezsin. Oğuzhan'dan, Kara Kağan'dan, Alp Er Tunga'dan ... Kültiginden tanırız biz seni. Manas'tan Ergenekon'dan... O günlerden tanırız.

Öyle kutsalsın ki sen bizim için. Ekmek gibisin yediğimiz, su gibisin hayatımızı devam ettirdiğimiz. Doğduğumuz ilk günden başlar seninle dostluğumuz. Daha dünyada neler olup bittiğinden habersizken senin ninnilerle tatlı uykulara daldık. Seninle anlatılan destanlarla kabardı milli duygularımız.

Sen bizim en kıymetli hazinemizsin. O kadar ince o kadar zarıfsın ki tarifin bile mümkün değil. Adına öyle eserler yazmışız ki... Seni anlatmışız yetmiş iki buçuk millete, seni söylemişiz coşkuyla, seni yazmışız nağme nağme bekleyenlerimize.

İsterdik ki hiç bozulmayasın, olduğun gibi kalasın. Yerine gelmesin o yetersiz, gereksiz sözcükler, özün bozulmasın... İsterdik ki yeni neslin kurbanı olmayasın; kaba, anlamsız sözcüklere yer açmak zorunda kalmayasın bünyende.

Güzel Türkçem sen bizim her şeyimizsin. Nasıl yaşarız sen olmazsan, nasıl anlatırız derdimizi, nasıl zikrederiz geçmişimizi?

Güzel Türkçem, dillerin en güzelisin. Aşksın, sevdasın gönlümüzde. Buram buram hasretsin gurbet ellerde. İçli bir türküsün yüreğimizde. Yanık bağrılarımızın, nasırlı ellerimizin, hiç kapatmadığımız gönül gözlerimizin dışı vurulmamış özlemlerisin. Sen bizim her şeyimizsin.

TÜRKÇE DERSİNDEN BİR TANEME

Ahsen BOZDAĞ

(Ders Dinlemezmişçesine...)

3.D/143

Sen benim yüklemimsin olmadan anlamsızım
Gizli özne gibi yere bakan yüreğimi yakanımsın
Zaman zarfları anlamını yitirir sen yanımdayken
Edatlar sa kavuşmasın yokluğunda yanımda
Nesne desen neyim kaldı ki şu fani dünyada
Belirtili belirtisiz tamlamalar gereksiz seni tarifte
Ben bunları yazarken şimdi hoca geçti,
Fiillerde çatı konusuna
Neyleyim ben çatıyı altında sen olmayınca.
Söylesene bitanem sence

TÜRK DİLİ

Halit Ziya UŞAKLIGİL

Ben Türkçenin ezeli bir âşığıyım. Hepimiz öyle değil miyiz? Türkçeyi muhtelif devirlerinde, muhtelif libaslarla, muhtelif şekillerde gördüm ve sevgilimi o şekiller, o libaslar altında kendi cevherinde sevdim.

Ben eski Bâbîâlî kâtiplerinden işittiğim süslü dili sevdiğim gibi, Aksaray'da karpuz sergisinde müşteri ayartmak için, çığırtnalık eden Türk delikanlısının türlü zarafetlerle dolu olan Türkçesini de sevdim.

Ben Divan edebiyatının gazelleriyle mest oldum. Fakat sevgili İzmir'imini, ismini yâd ettikçe ciğerimi sızlatan sevgili İzmir'in; İki Çeşmelik kızının incir işlediği esnada okuduğu Türkçe şarkıyı da mest oldum. Ben, o sevgiliyi, atlas şalvarıyla, başının üzerinde altın işlenmiş takyesi ile gördüm. Ben onu, perişan gönüllü şairin;

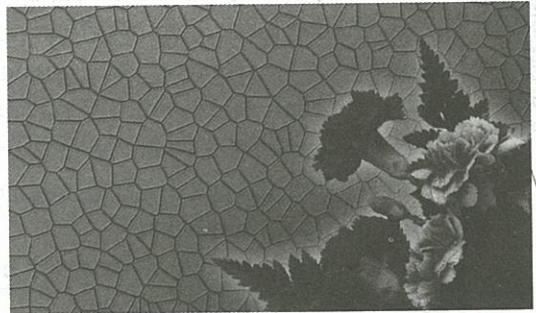
O gül endâm bir al şâle bürünsün yürüsün

Ucu gönlüm gibi ardınca sürünsün yürüsün

beytiyle olduğu gibi, bir al şala sarılıp büründüğünü görerek de sevdim. Sonra üç peşli entarisiyle, canfes terlikleriyle salınırken yine gördüm, yine sevdim.

Başında hotozu, belinde kuşağı, sedef kakılı sediri üzerinde uzanmış yahut Sadâbâd'da, Göksu'da seyrana çıkmış hâliyle gördüm, yine sevdim.

Fakat tabiatta her şey tekâmülden, inkılâptan ibretse bazen tekâmül, bazen inkılâp devirden devire geçtiği gibi her devrin zevki de birbirinin aynı olmaz. Ben son devrin, İpekiş'in kelebek kanadı kadar ince, zarif, dört metrelik kumaşı ile giyinmiş, başında küçük beresiyle bir rüzgar gibi kaldırımlar üzerinde seke seke giden ve rüzgar mı onu götürüyor, o mu rüzgarı götürüyor diye insanı şüpheyeye düşüren hâliyle de Türkçeyi gördüm ve sevdim.

ŞİİR VE ONUN KAYNAĞI

Derleyen: Hayriye ÇAVDAR
11-G /6471

İnsanlığın doğuşundan günümüze gelinceye kadar, hüküm sürmüş milletlerin edebiyatları şiirle başlamıştır. Edebiyatların kökeninin şiir olmasındaki nede; ruhumuzun hadsiz arzularının en güzel şeklinin şiir aynasından görünebilmesiyle açıklanabilir. Bu sebeptendir ki insanın hamurundadır ki sevgi ancak şiir penceresinden görülebilir. Öyleyse; bizi bize anlatmaya yeter zannediyorum...

Şair ise, şiirlerinden tarihimizi, bizi, biz yapan ulusal değerlerimizi insanımızı, vatanımızı, bayrağımızı, sevgimizi anlatır. M.Akif "Bülbül" şiirinde Bursa'nın yunanlılar tarafından işgalini anlatmış ve bu şiir edebiyatımızda acı ile haykırmanın ve özlemin sembolleştiği şiirlerden biri olmuştur.

Elif okuduk ötürü
Bazar eyledik götürü
Yaratılanı hoş gör
Yaratandan ötürü...

Yunus Emre'nin bu şiiri bir felsefe haline dönüştürmüştür.
Yaratanın yarattığı için, yaratılanı sevmek...

Güzelliğin on par'etmez
Şu bendeki aşk olmasa
Sığdıracak yer bulamam
Gönlümdeki köşk olmasa

Âşık Veysel 'in ise bu şiirinde aşka bakış açısı, asla unutulacak türden değil. O bu şiirde sevgiliyi dilin estetik ölçütlerini zorlayan baş döndürücü bir tanımla çıkarmıştır karşımıza.

Hayat kaynağımız sevgimiz, seni kendimizden çok seviyoruz! Sen olmasaydın nasıl görünürdü dünya bize? Hayat çekilir miydi? Sen değil misin içine girdiğin insanları dağlara çıkartan, Mecnun'u çöllere düşüren? Ferhat'a dağı deldiren? Âşıklara ilham kaynağı olan sen değil misin? Elbette sensin... İyi ki de sensin! Çünkü sen varlıkların özü, varlığımızın sebebisin. Çünkü sen sevgisin, Sen şiirin kaynağısın.

HAN DUVARLARI

Büşra OLGUN
10-B/16

Yağız atlar kişnedi, meşin kırbaç şakladı
Bir dakika araba yerinde durakladı.
Neden sonra sarsıldı altımda demir yaylar,
Gözlerimin önünden geçti kervansaraylar...
Gidiyorum, gurbeti gönlümle duya duya,
Ulukışla yolundan Orta Anadolu'ya
İlk sevgiye benzeyen ilk acı, ilk ayrılık
Yüreğimin yaktığı ateşle hava ılık,

F.Nafiz Çamlıbel

ŞİİRİN TAHLİLİ

1898'de İstanbul'da doğan F.Nafiz Çamlıbel tıp öğrenimini yarıda bırakarak bir süre gazetecilikle uğraştıktan sonra 1922'de Kayseri'ye "Kayseri Lisesinde" gelerek edebiyat öğretmenliği yaptı.

F.Nafiz, yalın ve içtenlikli bir dil kullanarak 1918'de aruz ölçüsüyle şiirler yazmaya başladı.

Sonralarıysa aruz ölçüsünden uzaklaşarak hece ölçüsünü benimsedi ve şiirlerinde hecenin 7+7 kalıbına bir ses zenginliği kazandırdı.

Bu dönemde bir "memleket edebiyatı" yaratmak isteğiyle Anadolu insanının aşkını anlattığı "Han Duvarları" şiiri edebiyatımızın şahaserlerinden biridir.

Kayseri Lisesi'ne tayin edilen F.Nafiz aydın bir gençti. Anadolu'nun haşin tabiatı, suskun insanı ile ilk defa karşılaşılıyordu. O, suskun insanın şiirde dile getirdiği lirizmi kendi şiirinde kullanmış ve Milli Mücadele yıllarının en değerli şaheseri olan Han Duvarlarını ortaya koymuştur.

Manzum hikâye niteliği taşıyan bu şiirde baştan sona kadar Anadolu'nun çileli yollarında çekilen "gurbet acısı" ile "sıla özlemi" dile getiriliyor. Hiç bitmeyen yollar şaire yokluk ve sonsuzluk duygularını da hissettiriyor. Bu arada şiirde yıllarca sınırdan sınıra koşarak acı çekmiş, sılasına ulaşamamış Maraşlı Şeyhoğlu'nun öyküsü ve bağlı olarak kendisinde

uyandırdığı duygu ve düşünceleri yer almaktadır. Bunlar arka arkaya okunduğu zaman müstakil bir halk şiiri teşkil eden Maraşlı Şeyhoğlu'nun koşması bu uzun şiirin aralarına serpiştirilmiştir ve şair onların her birine konakladığı bir han odasında rastlamıştır. Birbirlerini tanımayan insanların sert tabiat şartlarını dışarıda bırakarak sığındıkları han odasındaki dostlukları, ürperticidir. Şair odasına girdiği zaman duvarda "şair arkadaşına" rastlar.

"Bu dört mısra değildi sanki dört damla kandı"

diye bu dörtlüğün üzerinde bıraktığı tesiri anlatırken,

"On yıl var ayrımı Kınadağı'ndan

Baba ocağından yar kucağından

Bir çiçek dermeden sevgi bağından

Huduttan hududa atılmışım ben"

mısraları çizdiği tablonun hüznünü verir. Ama artık savaş bitmiştir. Bu şair arkadaşın da evine yurduna kavuştuğunu düşünür.

"Gönlümü çekse de yarin hayali

Aşmaya kudretim yetmez cibali

Yolcuyum bir kuru yaprak misali

Rüzgarın önüne katılmışım ben"

Bu mısralar da şairin kalbine "ateş gibi" girer

Son handa rastladığı mısralar ise sevgilisini kaybetmiş, hasta ve ölüme yakın halk şairinin sonunu anlatır.

"Garibim namıma Kerem diyorlar

Aslı'mı el almış harem diyorlar

Hastayım derdime verem diyorlar

Maraşlı Şeyhoğlu Şatılmış'ım ben"

KAYSERİ LİSESİ MÜDÜRLÜĞÜNE

Sayın Kayseri Lisesi Müdür ve Yöneticilerine,

Mehmet Yaman Beyefendi'nin yazmış olduğu 18.07.2005 tarihli "ÜLKEMİZİ ÇEVRELEYEN TEHLİKELER" adlı kitabının 11. sayfasında "1921 yılında Sakarya Savaşına giden öğrencilerin tamamı şehit düştüğünden okul o yıl mezun verememiştir"

Kayseri Lisesi'nin 1920-1921 yılındaki mezuniyet defterinde lise son sınıf talebeleri için "Cepheye gidip hepsi şehit düştüğünden, bu öğrenim yılında okulumuz mezun verememiştir. notu bulunmaktadır." Yazısını okuyunca tüylerim diken diken birer ok gibi oldu. Elimden gelse bu okların her birini bir vatan haininin başına saplamak isterdim. Gözlerim yaşardı.

Gün geçmiyor ki ulusal medyadan okullarda işlenen cinayetten, uyuşturucudan ve hatta dilim varıp söyleyemiyor ahlâksızlıklardan söz edilmesin. O günkü milli duygu düşünceye bak; bu günkü gelinen hale, duyulan haberlere bak. Acınacak, ağlanacak halimize ne yapılması lâzım geldiğini bilmiyorum.

Hemen 118'i arayıp Kayseri Lisesi'nin telefon ve faks numarasını alıp (0352890400-03522311362) aradım. Okul müdür yardımcısı ŞERİFE ÖZTÜRK Hanımefendi ile görüştüm, yazıyı okudum, doğruluğunun teyidini almak istediğimi söyledim. Yazıyı doğruladı ve okul bahçesinde Sayın Dış İşleri Bakanımız ABDULLAH GÜL'ün de katılımıyla bir anıt dikildiğini ve onun üzerinde bu sözlerin yazılı olduğunu söyledi.

Sayın Okul Müdürümüz ve Yöneticileri bu yazıyı ben okuyuncaya kadar bu bilgiden habersizdim. Benim gibi niceleri aynı durumda, bunu, Türkiye nüfusunun kaçta kaçını biliyor. Bunu Türkiye nüfusunun tamamı tarafından bilinmesini, bundan bir ders alınmasını ve herkesin üzerine düşen görevi üstlenmesini istiyorum. Bunun için de bütün Türkiye ve yurt dışında işlenebilecek ulusal medyalarla bir program yapılarak duyurulması yönünde bir çalışma yapmamızı ve gerçekleştirmemizi istiyorum.

Benim 34 yıllık meslek hayatımda okullarda ve okul öğrencilerinin olmasını hiç istemediğimiz çirkin olaylarla sık sık karşılaştığımız için bunu yazma ihtiyacını hissettim.

Zaten biz genellikle sizlerin eğitmediğiniz kişilerle uğraşıyoruz. Eğitilmiş olanları eğittiğinizden dolayı sizleri ne kadar övsek azdır. Teşekkür ederiz ben de bir eğitimci babasıyım.

Ha... Siz kimsiniz diyeceksiniz.

Ben Konya Emniyet Müdürlüğü Sosyal Hizmetler Şube Müdürü 3. Sınıf Emniyet Müdürü Süleyman ERDEM'im.

Bu mısralarda bir kitabe kokusu duyan şair, Maraşlı Seyhoğlu'nu bilip bilmediğini sorar :

"Hana sağ indi, ölü çıktı geçende!"

cevabını alır. Artık şair bundan sonra bu garip arkadaşından da mahrumdur. Hanlar ve hanları birbirine bağlayan yollar şairin gözünde değişir.

Onların dış görünüşlerinin "Kervansaraylar", "Toros dağları", "dönen kıvrılan"..., "bir şerit gibi yollar",

"çingirak sesleri", "maniler..." şairin gözlemlerinden betimlemelerine ve söyleyişine yansıyan birkaç örnektir. Osmanlılar döneminde olduğu gibi, pek de uzak olmayan bir gelecek te yine Türkçeyi arka plana atacak ve belki de gelişmesini engelleyecek olur ve Türk dilinin varlığının sadece bir bayramla anılırsa, o bayramlar F.Nafiz'in bizim bugün aşılması olarak beğenmediğimiz şiiriyle, Türkçenin güzelliğini okuyucuya tattıracak, yaşanmış olan destanları onlara hissettirecektir.

NASA SURVEYR'U UZAYDA KAYBETTİ

Fatma USLU 10-C 70

NASA'nın propulsiyon laboratuvar yetkilileri uzaya on yıl önce gönderilen ve şu ana dek Mars'ın yaklaşık 240 bin fotoğrafını Dünyaya gönderen araçla son olarak 2 Kasım'da irtibata geçtiklerini söyledi.

Yetkililer aracın güneş parakilerinden birinde arıza meydana geldiğini ve bu nedenle araçla irtibata geçilmediğini tahmin ediyor. Global Surveyor ile irtibat kurulması için her şeyi denediklerini söyleyen yetkililer bir daha araçtan haber alınmayacağını belirtti.

Yörüngeden Mars'ın ayrıntılı haritasını çıkarmak üzere 7 Kasım 1996'da uzaya fırlatılan Global Surveyor, şu ana dek Kızık Gezegende en uzun süredir görev yapan uzay aracıydı.

KÜRESEL FELAKET DÜNYANIN KAPISINI ERKEN ÇALDI

Bilim adamlarına göre küresel ısınmanın olumsuz etkileri tahmin edilenden daha çabuk ortaya çıktı. 100 yıl sonra yok olacak denilen birçok canlı yeryüzünden silinmek üzere.

Küresel ısınmanın etkileriyle ilgili olarak yapılan kapsamlı bir araştırma, iklim değişiklikleri yüzünden çok sayıda bitki ve hayvan türünün şimdiden yok olmaya başladığını ortaya koyuyor. Hayvanlar aleminde iklim düzensizliklerine karşı hayatta kalabilmek için davranış değişiklikleri gözleniyor. Araştırmacılar küresel ısınmanın neden olacağı olumsuzlukların daha önce gerçekleşmeye başladığının uyarısını yapıyor.

Yapılan araştırmalarda yok olmaya başlayan

hayvanların başında kurbağalar geliyor. Yeryüzünde büyük bir çoğunluğa sahip olan kurbağalar alternatif tabiatlara göç edemediği için 70 kurbağa türünün soyu tükenmek üzere.

Soğuk iklimde yaşayan penguen kutup ,ayları gibi yaklaşık 20 hayvan türü de 100 yıl sonunda yok olacak.

KÜRESEL ISINMADAN KAÇMAK MÜMKÜN DEĞİL

Hayatta kalmak için bazı bitki ve hayvanlar doğal davranış değişikliklerini gösteriyor. Bazı tropik hayvanlar ılıman bölgelerde yaşamak için daha kuzeye göç ederken kuşlar ise 35 yıl öncesine kıyasla 9 gün daha erken yumurtlamaya başladı. Hayvanlar hareketli oldukları için tabiat değiştirebiliyorlar. Ancak bitkiler sabit oldukları için küresel ısınmadan kesinlikle kaçamıyorlar.

Araştırmacılar doğadaki olumsuzlukları küresel ısınmayla ilişkilendirmek istiyorlar ve tüm felaketlerin insan eliyle gerçekleştiğinin kanıtlarını arıyor.

Kötü haber ise değişikliklerin çok hızlı ilerlemesi. Söz konusu değişim 50 yıl gibi bir sürede gerçekleştiren. Gen mutasyonları gibi doğal olaylarla yenilenme milyonlarca yıl gerektiriyor.

FUTUYMA'NIN ÖNGÖRÜSÜ 50 YIL

Dünyanın en önemli biyologlarından Stac University of New York-Stony Brok profesörü Douglas Futuyma küresel ısınmanın canlı üzerindeki etkilerini şöyle özetliyor. "Ciddi bir krizle yüz yüzeyiz. Ancak bu kriz uzak gelecekte gerçekleşecek sanırken 50 yıl içinde

bizim hayatımıza girecek.

TELEVİZYON VE ZARARLARI

Gülşen DİNÇ10-G/TM

Televizyon yıllar önce icat edildiğinde insanlar tam olarak ne ile karşılaştıklarını bilmiyorlardı. Ancak her şeye rağmen onlar için bu iyi bir icattı. Hatta o dönemde bir devlet başkanına televizyonun icadı ile ilgili görüşleri sorulduğunda "İyi bir icada benziyor, ancak insanlar bunu niçin kullansın?" şeklinde bir yorum getirmişti. Gerçekten televizyon o dönem şartlarında çok büyük ve faydalı bir icattı. Çünkü tek bir kanal ve yalnızca o kanalın yaptığı yayınlar vardı. Ancak günümüzde özel kanalların sayısının artması insanlara daha fazla şık sunuyor. Dolayısıyla program sayısı artıyor. Önüne gelen istediği her kanaldaki her programı izleyebiliyor. İşte belki de bu şekilde televizyon icat dönemindeki "iyi bir icat" tan daha fazlası olmaya başlıyor. Yani televizyon artık iyi bir icat olmaktan çıktı veya çıkarıldı. Çünkü o artık insanların karşısında zaman öldürebileceği bir icat konumunda... O artık çevremize zarar veriyor. Bu zararları sıralayacak olursak:

- 1- Kişisel zararlar
- 2- Aile içi zararları
- 3- Toplumsal zararlar

İlk olarak kişisel zararları ele alalım. Kişisel zararların en başında sağlık faktörü kendini gösteriyor. Özellikle televizyon eğitimi almayan çocuklar, televizyonu yakından izliyor. Bu da çocukların göz sağlığını bozuyor.

Gelelim televizyonun aile içi zararlarına:

Televizyon aile içerisinde çok büyük bir öneme sahip. Televizyon zaman geçtikçe aile içindeki diyalogu azaltır oldu. Yemek yendikten sonra sohbet edebilecekken aile fertleri televizyon izlemeyi tercih ediyor. Artık öyle bir döneme geldik ki birden fazla çocuklu ailelerin çocukları arasında kumanda kavgası görüyor ve şahit oluyoruz.

Bunlardan başka televizyonun toplumsal zararlarını sıralayacak olursak;

1- Yayınlanan veya hâlâ yayınlanmakta olan bazı programlar ki özellikle diziler toplum arasında fanatizm ve şiddeti artırıyor.

2- Televizyon kanalları yayın anlayışı bakımından kendi aralarında kutuplaşmaya başlamışlardır. Örneğin; bazı kanalların dinî programlara, bazı kanalların eğlence programlarına ağırlık vermesi bu kutuplaşmayı ve hedef kitleler arasındaki farklılığı göstermektedir.

3- İnsanlar arasındaki sosyal etkileşim azalmıştır. Bunu da bir örnekle açıklamak gerekirse insanlar komşu veya akraba ziyaretlerinde sohbet etmek yerine haftalık dizileri izliyor. Bu da yine bir yerlerde iplerin kopmasına neden oluyor.

4- Dizilerdeki abartılı yaşantılar insanları cezbediyor ve onlar gibi olma çabası içerisinde sürüklüyor ve daha onlarca...

Bize bu konuda düşen ise televizyon izlese bile sürekli önlemler alıp öyle izlememizdir. Sınırlardan çıkmamalıyız.

MUTLULUK DEDIĞİN

Gönül MUTLU 10-5

Hayatımda ilk önce SEVMEYİ öğrendim, çünkü sevdiğim kendimi hissettiğimi iyi gördüm.

AFFETMENİN ne olduğunu anladım ve affetmenin aslında yeni insanlar kazandırdığını gördüm.

Bir gün geçmişime baktığımda PİŞMANLIĞIMdan üzülmediğimi gördüm, bunları ben yaşadım çünkü...

Aslında BANA DEĞER VEREN İNSANLARın çok yakınımdaymış olduğunu, fakat gözlerimin hep uzaklarda olduğunu anladım.

Birisini kırdıktan sonra ÖZÜR DİLEMENİN aslında beni ben yaptığımı anladım.

SEN BENİM İÇİN ÖNEMLİSİN sözcüklerinin verilebilecek en büyük hediye olduğunu buldum.

Bir yerden sonra SÖZCÜKLERİN anlam ifade etmediğini biliyorum.

GÖZLERİN sözcüklerden daha önemli olduğunu ve yalan söylemediklerini biliyorum.

Hayatımda görmek istediklerimi yanımda göreceğim, çünkü onların bana değer verdiklerini biliyorum.

TELEFONun tuşlarına üzüntünün, mutluluğun, yıkıntının sığıdığını gördüm.

İçten bir hatırlatma! Hayattaki en değerli şeyler satın almamayanlardır.

YAŞAMIN YAŞAMAYA DEĞER OLDUĞUNU VE İSTERSEM MUTLU OLABİLECEĞİMİ
ÖĞRENDİM!!!

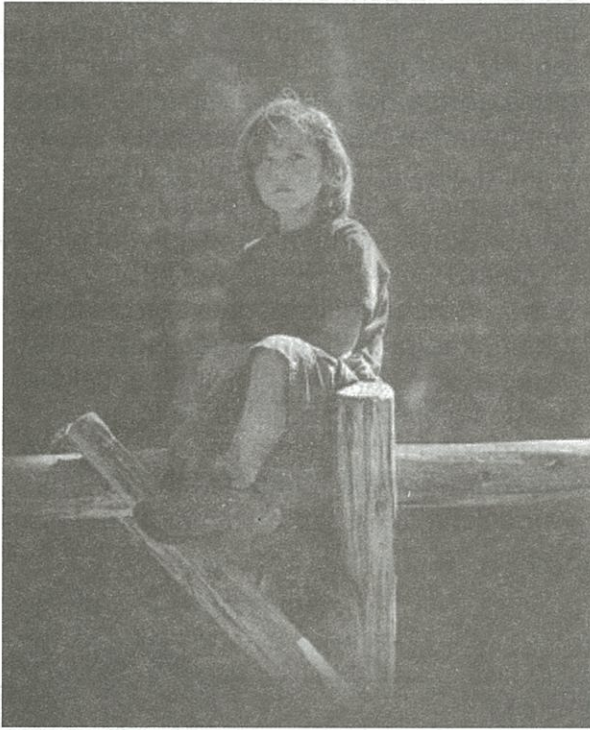

HAYATA DAİR

Derleyen: Serpil ÖZER

Sevmek varken nefret, hatırlamak ve hatırlanmak varken unutmak ve unutulmak, yaşamak ve yaşatmak varken ölmek ve öldürmek neden? Bu örnekleri ne kadar istiyorsanız çoğaltabilirsiniz.

Hele bu çelişki kim olduğunuzu bilmemekse, yaşam daha da zorlaşıyor. Kimseye ne olmak, nerede doğmak istediği sorulmamış.

Hatta doğmak ya da doğmamak şansı verilmemiş ki. Peki neden yaşam boyunca yargılanıp durursun ya da yargılanırsın? 'Her şeyi ben biliyorum, anlayışım iyidir' diyenler bile hep, bir soru işareti taşıyor bilmedikleri duygularında, nedir ki, bir dine bir mezhebe, yüksek statüye ya da bir ırka ait olmak? Sizce insanları sevmek bunlara mı bağlıdır? Sanmıyorum. Gerçekten sevmesini, önem vermesini bildikten sonra gerisi boş. Neyin peşindeyiz? Üstün

olmanın mı, hâkimiyet kurup kral koltuğuna oturmanın mı? Ya bunca çoluğu, çocuğu, genci, yaşlıyı bir avuç toprağa ve gereksiz birçok gerekçeye bağlayıp öldürmenin anlamı nedir? O kadar insan var ki bu zihniyetle yaşayanların yüzünden mutsuzluğa düşmüş. Kimseye de anlatamazsın 'Hadi canım sen de diyeceksin' ama, hadi bir sorun kendinize: Kimler üstün hayatta ya da kaçımız mütevaziyiz, bulunduğumuz konum ya da yaşadığımız hayatta. Vereceğiniz cevapta inanın az da olsa kendinizi göreceksiniz. Belki de gerçekten öylesiniz. O zaman haklısınız. Ama bunun aksi de olabilir, ne dersiniz?

Lütfen insan olma adına daha duyarlı olalım . Çünkü insan sevip sevildiği kadar İNSANDIR.

SİZ HANGİSİ OLACAKSINIZ?

Derleyen: Gamze TAN
2-A/497

Bir zamanlar her şeyden sürekli şikâyet eden yakınan bir kız vardı. Sürekli savaştıktan yorulmuştu. Bir problemi çözer çözmez bir yenisi çıkıyordu karşısına. Genç kızın bu yakınmaları karşısında mesleği aşçılık olan babası ona bir yaşam dersi vermek istedi onu mutfığa götürdü-üç ayrı kabı suyla doldurdu ve ateşin üzerine koydu- sular kaynamaya başlayınca birine patates, ötekine yumurta, sonuncusuna da kahve çekirdekleri koydu.

Kızı da hiçbir şey anlamadığı bu olayı seyrediyordu. Kız, ne kadar bekleyeceğini babasına sormasına karşın babası cevap vermedi.

Yirmi dakika sonra adam ateşi kapattı. Patatesi çıkartıp bir tabağa koydu. İkincisine de aynı işlemi uyguladı. Kahveyi de fincana boşalttı.

Kızına döndü ve "ne görüyorsun?" diye sordu.

Patates, yumurta ve kahve diye alaylı bir yanıt verdi kızı.

Daha yakından bak bir de dedi babası "patatese dokun".

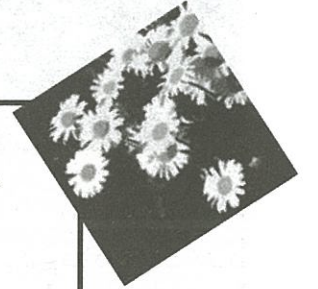
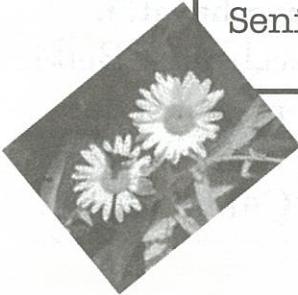
Kız denileni yaptı ve patatesin yumuşamış olduğunu söyledi!. "Aynı biçimde yumurtayı da inceledi". Kız yumurtanın katılığını gördü. Babası kızına kahveden bir yudum almasını söyledi. Söyleneni yapan kızın yüzüne, kahvenin nefis tadıyla bir gülümseme yayıldı. Tam bundan bir şey anlamamıştı. "Bunlar ne anlama geliyor baba!" diye sordu. Babası patatesinde, yumurtanın da, kahvenin de aynı sıkıntıyı yaşadıklarını anlattı. Her biri bu sıkıntılar karşısında farklı tepkiler vermişlerdi. Patates daha önce sert, güçlü görünürken, kaynar su içine girince yumuşamıştı. Yumurta ise kaynar suda kalınca, yumurtanın içi sertleşmiş katılaşmıştı. Kahve çekirdekleri bambaşkaydı. Ortaya tümüyle yeni bir şey çıkmıştı.

Baba, "Sen hangisisin" diye sordu kızına "Bir sıkıntı, kapını çaldığında nasıl tepki vereceksin? Yumurta gibi katılaşacaksın, patates gibi ezileceksin ya da kahve çekirdekleri gibi, başına her gelen olayın yaşamına ayrı bir tat katmasına izin mi vereceksin?..."

PAPATYAM

Sümeyya KAYA
2-E

Yıllar geçti de bir sen kaldın hatıra,
Kalbimdeki tatlı sızımsın hâlâ
Hâlâ şiirler senin için yazılıyor
Ve hâlâ papatyam sen kokuyor,
Her dokunuşumda.
Sen papatyamın solmayan yaprakları,
Seni bekliyorum her köşe başında.

TESPİT OLTASINA TAKILIP AKIL SEPETİNE DÜŞENLER

Yazan: Alemdar Derleyen: Hayriye ÇAVDAR 11-G/6471

- Pişmanlıklardan mazeret harcı örenler.
- Yollarını köşe başındaki oklara göre ayarlayıp, gidecekleri yere bir türlü varamayanlar.
- Başkalarının istediği gibi olmaktan, kendi benlik semtine henüz adım atamayanlar.
- Doğru olanın kendi bildiği olduğunu sanıp, zikzak yapa yapa yaşam bohçasını yırtanlar.
- Oturduğu yerden, en önemli işini konuşmak ve eksiklikleri, yanlışları bulmak olduğunu sanarak çevresindekileri tenkit ede ede bir şey yapamaz duruma getirenler.
- Toprağın her tohumu arttırarak büyüttüğünü unutup, sürekli olumsuzluk tohumu ekerek, diken ve yabancı ot büyütüp sonrada bunlar nerden çıktı diye şaşırıp kalkanlar.
- Duayı sadece sonuçlar için yapıp, sebep oluşturma kayığını kullanmadığından, niçin sahile hâlâ varamadığını düşünüp duranlar.
- “Ben öyle demek istememiştim, sen öyle anladırısan o senin sorunun” diyenlerin, anlaşılır olamamanın iletişim kapısına vurulmuş kışkoca bir kilit olduğunu ve aslında bizatihi kendi sorunu olduğunu bilmeyenler.
- Daha iyi olamamanın nedenini hep şartlarda ve başkalarında arayarak daha iyi olmaktan fersah fersah uzaklaştığının farkında olmayanlar.
- Kendi elleriyle zihnini geçmişe kilitlediğinde, ayaklarının geleceğe adım atamayacağını bilmeden kilit üstüne kilit vuranlar.
- Beynin çalışma yöntemini bilmemekle, elindeki son model arabasını nasıl çalıştığını bilmemek arasında fark olmadığını bilmeyenler.
- Gözdeki ışığı, yüzdaki hüznü, göz yaşındaki çaresizliği göremeyenin, gönül gözünün kapalı olduğunu bilmeyenler.
- Her söze kulak verip, fikir karmaşasıyla kilitlenme yaşayanlar.

Bunlar sürekli yaptığımız için alıştığımız alışkanlıklarımız olabilir. Onlara gülen bir maske takıp, bizi rahatlatan gerçek yüzlermiş gibi algılamaya alışmış da olabiliriz.

Maskeyi kaldırıncaya göreceğimizin, bizi nasıl gayretler, fedakârlıklar mahrumiyetler yükleyeceğini rahatımızın bozulacağını ve alışkanlıklar zincirimizi kırmanın pek o kadar da kolay olmayacağını tahmin ediyor veya biliyor olabiliriz. Bu durumda, ya gittikçe ilerleyen yanlış alışkanlıklar hastalığından “benim dışımda herkes suçlu” diyerek iyileşmeye niyetimizin olmadığını açılmış oluruz ya da deriz ki “DAHA İYİ OLAMAMANIN MAZERETİ YOK” Bu anlayış bizi duaya ve gayrete sevk eder.

“Ya Rabbi! Bana neye mal olursa olsun yalnızca doğruları tercih etme basireti, iradesi, sabrı ve başarısı nasip et.” Diye yalvarırız. O zaman da, doğru düşünme ve yaşama biçimiyle, insanların iç ve dış dengelerini koruyacak bir donanımla onu yaratan Rahhimizin nimeti bize ulaşır ve doğru ile yanlış ayırt edebilecek hassas bir

Teraziye sahip oluruz. Terazi dengeniz hiç bozulmasın. .

IRAK HALKI İŞGALİN ÜÇÜNCÜ YILDÖNÜMÜ YİNE UMUTSUZ

Kübra Nur AKGÜL 9-E / 418

İşte Irak'taki vahşetin içindeki bir çocuk Muhammed Yusuf.

Dört yıl önce on iki yaşındaydı. O zamanlar henüz ülkesinde savaş yoktu. Ailesiyle huzurlu bir şekilde yaşıyordu. Babası öğretmendi. Annesini ve üç kardeşini de çok severdi. Yusuf da babasının öğrencisiydi. Ela gözlü tam 'Yusuf Güzeli' denilecek bir çocuktuktu. Ve bir yıl sonra...

Bir gece aniden bir bomba sesiyle uyandılar. Çok korkuyordu, ağlıyordu... O gün annesi ve küçük kardeşi ile dayısının yanında kalmışlardı. Ertesi sabah bomba seslerinin dindiği bir vakit dayısı

evlerine gitmişti. İşgal askerleri evlerini basmıştı. Babası, abisi ve kendinden bir yaş küçük kardeşini öldürmüşlerdi. Dayısı eve gelip olanları anlattığında annesi baygınlık geçirdi. Muhammed Yusuf ise o an ne olduğunu anlamamıştı, duyguları çok karışık. İntikam, kardeşlerini ve babasını kaybetmenin acısı kafasını karıştırmıştı. Ağlamaya başladı, gerçekten bir şeylerin farkındaydı artık. Kendi küçük kardeşi ve annesi ile teselli ediyordu. Ya annesi?

Muhammed Yusuf on beş yaşındaydı. İçindeki intikam ateşi bir çığ gibi büyüyordu. En yakın gözleri önünde işgal intikam ateşini daha da yılıydı, hiçbir değişiklik teker kaybediyordu. büyük olay onu çok

Ve Muhammed Yusuf da büyüdü. İşgalin üzeriydi. Muhammed kardeşlerinin ve gidiyordu. Birden bir sessizlik olmuştu ve bir silah sesi geldi. Arkasını dönmüştü ve tam o sıra göğsünden vuruldu. Sanki o an annesinin feryatlarını duyuyordu; 'Muhammedim yaralı ceylanım bırakma elimi, ne olur duy beni, kapatma gözlerini, daha çok göreceğün var, acelen ne?'

arkadaşı İbrahim'i ise askerleri vurmuştu. Bu, körüklemişti. İşgalin ikinci yoktu. Sevdiklerini teker Küçük yaşta yaşadığı bu erken olgunlaştırmıştı.

on altı yaşında. Artık daha üçüncü yılda bitmek Yusuf bir gün babasının , İbrahim'in mezarını ziyarete

diyordu. Gerçekten duydukları doğrudu. Annesi başında feryat ederken onu da vurmuşlardı. Annesinin en çok sevdiği biricik oğlu Muhammed Yusuf ve Muhammed Yusuf'un biricik annesi yine kucak kucağaydılar ama bu sefer kardeşlerinin ve babasının yanına birlikte gidiyorlardı.

KAYSERİ LİSESİ'NE HİTABET

Tolga KÖROĞLU
Mezun Öğrenci

Gençlik çağını yakalamaya çalışırken kapısından içeri heyecanla girilen yerdir
KAYSERİ LİSESİ.

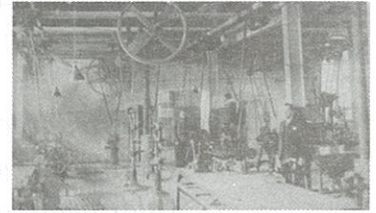
Kendini ebeveynlerine kanıtlayacağın ilk yerdir KAYSERİ LİSESİ.

Ürkek bir kuş gibi çırpınmaya çalışırken seni o kurtarır, okulundur,
KAYSERİ LİSESİ.

Hayatının unutulmazları arasına girip yer alacak insanları yani
öğretmenleri tanımaktır. Yıllar sonra bile gördüğün anda tanırırsın
çünkü o KAYSERİ LİSE'lidir.

Hayat çizgini çizen, yanında ölüme gidilen kişileri tanımaktır, sıranı
paylaşmaktır, yazılıda kurtarıcıdır, teneffüste yoldaşın, dışarıda
"kankandır" KAYSERİ LİSESİ.

Herkes dersteyken koridorda yürümek, sınıftan gelen sıcak ve öğüt
dolu, bilgi dolu kelimeleri işitmektir KAYSERİ LİSESİ.

Hayata renkli gözlüklerle bakmaktır. Aşkı, sevgiyi, gururu orda
bulursun, uğruna ilk defa şiirler yazdığın KAYSERİ LİSESİ.

Soğuk kış günlerinde yollara düştüğün,soğuktan bacaklarının
üşümesi,uyuşmasıdır KAYSERİ LİSESİ..

Kapısını açıldığında rüzgârıyla karşılaştığın, rüzgârıyla birlikte tarihinin y
üflediği o rüzgârı içine çekmektir KAYSERİ LİSESİ.

Sona yaklaştığını anladığında geç olduğunun öğretmenlerinin değerini
kavramaya başladığın yerdir KAYSERİ LİSESİ.

Son gününde ise ayrılmamak için ayak dirediğin, biraz daha vakit
geçirmek istediğin yer olacaktır.

Kısacık ve umulmadık yerde çıkacak olan ruhun üç yıla omuzlarındaki
yükten daha fazla şeyi bindirdiği, anılarını, ders kitaplarını, okul armanı
hiçbir zaman unutamayacaksın.

Yüklediğin şey tamamıyla KAYSERİ LİSESİ'dir.

Çünkü KAYSERİ LİSESİ, sanattır, hayattır.

KALDIRIMLAR

Necip Fazıl KISAKÜREK

*Sokağtayım, kimsesiz bir sokağ ortasında;
Yürüyorum, arkama bakmadan yürüyorum.
Yolumun karanlığa saplanan noktasında,
Sanki beni bekleyen bir hayal görüyorum.*

*Kara gökler kül rengi bulutlarla kapanık;
Evlerin bacasını kolluyor yıldırımlar.
İn cin uykuda, yalnız iki yoldaş uyanık;
Biri benim, biri de serseri kaldırımlar.*

*İçimde damla damla bir korku birikiyor;
Sanıyorum, her sokağ başını kesmiş devler...
Üstüme camlarını, hep simsiyah, dikeyiyor;
Gözüne mil çekilmiş bir âmâ gibi evler.*

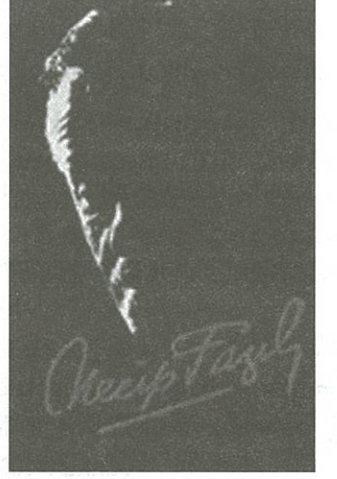
*Kaldırımlar, çilekeş yalnızların annesi;
Kaldırımlar, içimde yaşamış bir insandır.
Kaldırımlar, duyulur, ses kesilince sesi;
Kaldırımlar, içimde kıvrılan bir lisandır.*

*Bana düşmez can vermek, yumuşak bir kucakta;
Ben bu kaldırımların emzirdiği çocuğum!
Aman, sabah olmasın, bu karanlık sokağta;
Bu karanlık sokağta bitmesin yolculuğum!*

*Ben gideyim, yol gitsin, ben gideyim, yol gitsin;
İki yanımdan aksın, bir sel gibi fenerler.
Tak, tak, ayak sesimi aç köpekler işitsin;
Yolumun zafer tâkı, gölgeden taş kemerler.*

*Ne sabahı göreyim, ne sabah görüneyim;
Gündüzler size kalsın, verin karanlıkları!
Islak bir yorgan gibi, sımsıkı bürüneyim;
Örtün, üstüme örtün, serin karanlıkları.*

*Uzanıverse gövdem, taşlara boydan boya;
Alsa buz gibi taşlar alnımdan bu ateşi.
Dalıp, sokağlar kadar esrarlı bir uykuya,
Ölse, kaldırımların kara sevdalı eşi...*

3/D DESTANI

Muhammed ADIGÜZEL
Gamze ERGÜL
Gizem İLBASMIŞ

Bir pehlivan girer tarih dersine
Sanki doğmuş bir **RAMAZAN** gecesinde
Atatürk bir başka güzel onun dilinde
Ben onu severim,o beni sevmese de

Bir hocamız var ki bizi **AYDIN**latır
İman duygumuzu bir bir canlandırır
Hele bir de güzel selamı vardır
İnşallah Allah onu cennetle mükafatlandırır

Anlaşılmayan gudubet bir derstir
Konusu öğrencinin kesin ecelidir
Sosyoloji yazarları inşallah veremdir
Ama **EBRU** hoca bana göre melektir

Derse girince parlar ufukta **GÜNEŞ**
Ama nedense beni de hiç sevmez
Edebiyat dersini de onunla kim istemez
Ben desem duymaz inşallah bir şey demez

Bu okuldaki en büyük güçlü **ÜLKÜ**müz
Varolduğumuzu kanıtlamak kesindir sözümüz
Ama kalmaz mantıkta hevesimiz,gücümüz
Biz üstesinden geliriz ne de olsa **TÜRK**'üz

Hastayım ben şu türeve,trigonometriye
Hay ben bu dersi çıkarmanın boşver neyse
Bir de hemen başlanmaz mı şu derse?
Sus demekten bıktı bana hanım-ul **ELİFE**

Sözde felsefenin hayattaki büyük önemi
HATİCE hocanın bana her gün dolu dolu sitemi
Beni hiç abartısız pek çok sever hani
Kendi gibi ruhu da güzel ve insanı

Akarsular,ovalar,dereler,göller,denizler
Bir kopya çekiyim de iki saat başında bekler
Bir sinirlendi mi değişir iklim,yıkılır enkaz-ı beşer
MUSTAFA hoca kral,başka kim ne derse der

İnternet,Chat,Google hayal bu derste
Bir el koyar ki kaldıramazsın masum monitöre
Hemen başında belirir bastığında entere
EMİNE hoca elletmez bilgisayarları kimseye

Hele bir hocamız var ki yeter ismi bile
Ders onla ders değil bana şekerpare
Taktırmaz kimseye kolye,küpe,künye
Ama bilmezler ki **ŞERİFE** hoca bize bir anne

Şaşırdım nasıl bu candanlık bu meslekte
Öğrenciler der "iyi ki başlamış öğretmenliğe"
Yaşlandığında kesin düşer huzur evine
İBRAHİM hoca bu,siz bakın kendi işinize

Bir söz var ki "en son **BABA**lar konuşur"
Bir bakması okulun can damarını durdurur
İngilizce de bizi bir gül gibi soldurur
Bizim sınıfın **BABASI** o,bizi ileriye koşturur

Müdür yardımcımız yardımsever tatlı mı tatlı
Hay nerden yapmışlar onun yanına bizim sınıfı
Duymuyor diye yalvarsak da gürültüyü kulağı
Çit desek geliyor sınıfa,veriyor iki saat nasihatı

Ben de eriştim bu lisenin uğurlu şerefine
Tanıştığım şükrediyorum bu nurlu **MELEKLERLE**
ÖMER GÜVEN bize yüzünü ak edeceğimize
Söz veriyoruz adam olacağız yüce **TÜRKİYE'YE**

3-D destanını yazdım ben izinsiz bu gece
Kimse uğraşmasın ulaşamaz bizim yüce gücümüze
Sınırsız sevgilerden bizimkisi,bil ki ölümsüz aile
ANAMIZ,BABAMIZ var kardeşlikse zaten yürekte

Sürç-ü lisanı varsa **MUHAMMED**'İN,büyüklerimiz affede
Anlattıklarım da yok kalp kırmak,hepsi hicivde
Nasıl ayrılacağımızı bilmiyorum ben bu okul bitince
Bil ki dönülmez acıdır,hayat solan güle benzeyince.

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												

SAĞDAN SOLA

1. Anadolu insanının yaşamını, doğa ve toplum ilişkilerini, acılarını yansıtırken gerçekleri soyutlamadan kendine özgü dil kıvraklığı ve yalınlığı ile veren; yararlandığı halk şiir kaynaklarını, özellikle Karacaoğlan'ı ustaca olanaklarla geliştirerek, yeni bir ses ve benzeti dünyası yaratmayı başaran; genellikle dörtlülere eğilim duyarak dize tekrarlarından, yarım ya da tam uyak kullanmadan çekinmeyen, "Atatürk Kurtuluş Savaşında", "Adamın Biri" gibi eserleri olan Cumhuriyet Dönemi şairimizin adı ve soyadı. 2. Ezgin olma durumu. – İri taneli bir tür bezelye. 3. Konum, durum, hâl. – Kır yaşayışını anlatan bir şiir türü. 4. Arayıp soranın bulunsun anlamında bir emir. – Bir ticaret malını tanıtmaya, benzerlerinden ayırmaya yarayan, o malın simgesi olan, resim ya da harften oluşan özel isim. 5. "Tay" sözcüğünün ünsüzleri. – Oyun yazma sanatı, oyun biçiminde yapıt. – Afrika'da bir nehir. 6. Her yere yayılmış haber, yaygın söylenti. – Ancak düşüncenin tasarlayabileceği bütün üstünlükleri kendinde toplayan, ülkü. – 7. Bir işte yardımcı olarak çalışan erkek. – Yok, hayır anlamında bir ünlem. 8. Çentik, girintili, çıkıntılı. – Gerçek ya da gerçeğe yakın olayları anlatan uzun edebî tür. 9. Aşırı kalabalık, yığılma. – Ses. 10. Birine kusurlarından dolayı söylenen sert söz ya da sözler. – Ayrıntı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1. Halikarnas Balıkçısı diye de bilinen, "Aganta, Burina, Burinata" adlı romanı ile döneminde büyük övgüler alan, yaşamının önemli bir bölümünü Bodrum'da geçiren roman ve öykü yazarımız. 2. Ahmet Vefik Paşa'nın Fransız komedi yazarı Moliere'in "L'Avare" adlı eserinden uyarladığı tiyatro eserinin adı. – "Ezmek" eyleminden bir emir. – 3. Doğru bir çizgi üzerinde bulunma durumu, düzgün sıra. – İngiltere'de ve İngiliz Uluslar Topluluğu'nda kullanılan, 91,4cm.lik bir İngiliz uzunluk ölçüsü birimi. 4. Öğleyle akşam arasındaki zaman parçası. – Keskin, ince ses. 5. Güzel, hoş koku. 6. Genellikle süt, yumurta ve şeker ile yapılan bir tatlı. – Tarla, bağ, bahçe, ev gibi kiraya verilerek gelir getiren mülk. 7. Genelge. 8. Bir nota. – Gönderdiği radyo dalgalarının bir engele çarpıp geri dönmesi yoluyla o engelin uzaklığını ve konumunu belirleyen aygıt. 9. Ceviz büyüklüğünde, etli, sert, ve tek çekirdekli, kabuğu ince, sarıdan mora değin renkte, tatlı ya da mayhoş bir tür meyve. – Çeşitli renklerde kare desenleri olan kumaş. 10. Duvar boyamada kullanılan sulandırılmış kireç ya da plastik boya. – Bir coğrafi olay, denizin kabarması. 11. Bir sayı. – Eski Yunan destanlarından biri. 12. Hastalıklı, sakat. – Doğrulama, tasdik etme.

HAZIRLAYAN: Huri Meral GÜNEŞ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

YAŞANMIŞ KOMİK ANILAR

Firdes ARIK
11-D 5417

Yer Ankara, hava çok sıcak...Arkadan kokana bir teyze bağıırıyor,
"Şoför bey! Klimayı açar mısınız, hava çok sıcak oldu!"
Pala bıyıklı, şoför dikiz aynasından şöyle bir bakıyor ve...
Otomatik kapıyı açıp açıp kapıyor

Yolcunun kafası belli ki karışık,
"Şoför bey, mükemmel (müsait demek istiyor herhalde) bir yerde inebilir miyim?" diyor.
Dolmuşcu, sağa çekiyor,
"Buyrun size layık değil ama..."

Yine inecek bir yolcu ama bu kez dil sürçmesi,
"Şoför bey, müsait bir yerde inermisiniz?"
Şoförün yanıtı kısa,
"Niye sen mi kullanacan?"

Otobüs durağa yanaşıyor, yolcunun belli ki acelesi var,
Kaptan! Orta kapıyı rica edebilir miyim?"
Şoför olaya hâkim,"Buyur götür, senden kıymetli mi?"

Bayanın biri, marketin reyonunda çalışanlara aldırmadan bütün meyvelerden tek tek alarak tadıyor... Görevli en sonunda dayanamıyor, kadının yanına yaklaşır,
"Abla, karpuz da keselim mi?"

Uluslar arası bir firmadan, Hindistan'ın, koyu Müslüman bölgesindeki temsilciliğe telefon ediliyor...

"How are you?"

"Fine elhamdülillah!"

Sonra, istenen işler iletiliyor ve karşı taraftan son ses,

"Okey, İnşallah!"

KİMYASAL AŞK

İbrahim YILMAZ
10-C /117

Yanıyor kalbim hızla
Belki kükürtlü gazla
Seviyorum seni ben
Sülfirik asitten daha fazla

Kızıl bakır renginde
Dudakların var senin
Soğuk bi h2o ver
Karbon kokan sevgilim

Sana olan aşkımla
Reaksiyon var benim
Gerekirse uğruna
Elektron veririm

Eğer bir gün ben
Ölürsem sevgilim
Küçük bir denklem yaz
Mezar taşıma benim

Trabzon Farabi hastanesinin önünde
3 araba sert bir şekilde dip dibe duruyor.
Arabaların kapıları açılıyor, panik halinde herkes bağıırıyor,

"Doktor nerede, sedye getirin!"

Bu bağıırtıyı yapanlar bir yandan da diğer arabalardan hastayı dışarı çıkarmasını söylüyor.

Sonuç hasta Rize'de, her araba hasta diğerinde diye son sürat hastaneye yetişmişler!

Arkadaş evde bangır bangır müzik dinlerken, evin annesi de elektrik süpürgesiyle ortalığı süpürüyormuş. Kızıl kıyamet ortam...

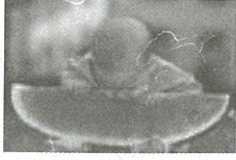
Bir süre sonra arkadaş müziğin sesini kısıncı şu durum ortaya çıkmış...

Süpürge çalışmıyor ve anne, yarım saattir boşu boşuna dönüp duruyor...

FIKRA

Tayyar KAYA
9-H 487

CİN

Bir gün 10 tane zenci bir lamba bulurlar. Lambanın üstünde beni sil yazmaktadır. Zencinin biri lambayı siler ve lambadan bir cin çıkarak sizin bir dileğinizi yerine getireceğim 'Dileyin benden ne derseniz' der. 1. zenci beyaz olmak istiyorum der ve beyaz olur. 2. de aynı dilek 3. de aynı 3. den sonra 10. zenci kikirdemeye başlar. 4. de gülmektedir 5. de, kahkaha atmaya başlarlar. 6., 7., 8., 9. derken hepsi beyaz olur. 10. gülmekten çatlamak üzeredir ve sıra kendisine geldiğinde cine 'Hepsini tekrar zenci yap.' der!

TEMEL FIKRASI

Temel bir gün dünyanın en büyük gökdelenine çıkmış ve 54. kattan aşağı düşmüş. 5, 4, 3, 2 derken hayatı gözlerinden film şeridi gibi geçmiş. 1. kata geldiğinde kendi kendine 'Ula buraya kadar celdum bir şey olmadı. 1. kattan düşersem zatu bir şey olmaz' der.

PAPAĞAN

Adamın biri bir gün papağan almaya karar vermiş ve de bir evcil hayvan dükkanına giderek satıcıya bir papağan istediğini söylemiş, satıcı bir papağan göstermiş, adam satıcıya bu papağanın ne gibi özellikleri olduğunu sormuş. Satıcı sol ayağını kaldırıncı Türkçe, sağ ayağını kaldırıncı İngilizce konuştuğunu söyler. Adam papağanın her iki ayağını birden kaldırıncı ne olduğunu söyler. Bunun üzerine papağan; 'Düşerim kuş beyinli.' der!

ZAMANIN DEĞERİ

Derleyen
Özkan YILDIRIM
11-D 5261

Bugününü, bugünkü kredinizle yaşamalısınız.
Ona iyi bir yatırım yapın başarı ve mutluluk olarak
size geri dönsün.

BİR SENE'nin değerini anlayabilmek için ÖSS'de
başarısız olan bir öğrenciye sorun.

BİR AY'ın değerini anlayabilmek için prematüre bir
bebeğe sahip anne-babaya sorun.

BİR HAFTA'nın değerini anlayabilmek için haftalık
bir derginin editörüne sorun.

BİR DAKİKA'nın değerini anlayabilmek için uçağı
henüz kalkmış birine sorun.

BİR SANİYE'nin değerini anlayabilmek için bir
kazayı yapana sorun.

BİR MİLİSANİYE'nin değerini anlayabilmek için
olimpiyat ikinciliği kazanan bir sporcuya sorun.

Sahip olduğunuz her anı çok iyi değerlendirin.
Şunu unutmayın ki zaman hiç kimseyi beklemez.

Dün artık mazi oldu...

Yarın ise bilinmeyen...

Bugün avuçlarımda içinde bize sunulmuş bir armağan

OKULUMUZDAN HABERLER

OKUL ÖĞRENCİ MECLİSİ BAŞKANLIĞI SEÇİMLERİ YAPILDI.

Okul Öğrenci Meclis Başkanlığı seçimleri, okulumuz Rehber Öğretmenleri gözetiminde, beş adayın katılımı ile A, B ve C bloklara kurulan üç sandıkta, genel seçimleri aratmayacak düzen, hazırlık ve coşku içerisinde 19 Ekim 2006 Perşembe günü yapıldı. Oy sayımı neticesinde okulumuz 2-E sınıfı öğrencilerinden Zeki ARAS en fazla oyu alarak Okul Öğrenci Meclis Başkanlığına seçildi.

06 Kasım 2006 Pazartesi günü okulumuzda yapılan İlçe Öğrenci Meclis Başkanlığı seçimi yapıldı. Başkanlığa adaylığını koyan, okulumuz temsilcisi Zeki ARAS ilçe seçimlerinde de en çok oyu alarak İlçe Öğrenci Meclis Başkanlığına da seçilmiştir.

Arkadaşımızı kutluyor; her iki görevinde de başarılar diliyoruz.

KAYSERİ LİSESİ OKUL ÖĞRENCİ MECLİSİ BAŞKANLIK SEÇİMİ OY PUSULASI				
Emre ÖZER (11-C)	Salih BULUT (11-F)	Ayşegül GÜNEŞ (10-G)	Eda KARAKÜLAH (9-G)	Zeki ARAS (2-E)

OKUL-AİLE BİRLİĞİ

2006-2007 öğretim yılı Okul-Aile Birliği 1. olağan toplantısı yapıldı. Toplantıda Yönetim ve Denetim Kurulu üyeleri seçildi. Okul Aile Birliği başkanlığına bu yıl da **Mehmet GÜL** seçildi. Başkan Yardımcısı **Şenay HİSAR**, Muhasip **Libas ÇEĞİL**, Yazman **İlhan TEMEL**, Üye **Seyit AYAR**

Denetim Kurulu: Başkan **İsmail KARSLI**, Bşk. Yrd. **Mahmut ÖZKENT**, Yazman **Aydın KOÇ** olarak belirlendi.

Okul Aile Birliği üyelerine başarılar diliyoruz.

OKULUMUZDAN AYRILANLAR

Yıllardır okulumuzda öğretmenlik yapan, bizleri aydınlatmaya çalışan bazı öğretmenlerimiz, artık başka okullarda görevlerine devam edecekler. Aşağıda adları bulunan bu öğretmenlerimize bizlere verdikleri emeklerden dolayı teşekkür ediyor, gelecek yaşamlarında başarılar ve mutluluklar diliyoruz.

Nurten Külahçı Koşmaz (İng.)

Hacı Ali Azgın (Edb.)

Kâni Çınar (Edb.)

Işıl Y Cingöz (Edb.)

Subeyda Özmen (Edb.)

Serkan Arık (Edb.)

Alper Doğan (Edb.)

Meltem Akkan (Tarih)

Halime Aslı Özbebit (Müzik)

Aygül Özden (Müzik)

Orhan Kaya (Müzik)

Mustafa Karaçavuş (Resim)

Aşkın Bektaş (Tarih)

Çiğdem Özbay (İng.)

İsmail Karakuş (Reh.)

İmran Gözükara (Edb.)

Şemsettin Kaya (Fels.)

Önder Karaklı (Tarih)

Saffet Öztürk (Coğ.)

Eyüp Yıldız (Biy.)

Adnan Üstünel (Bed. Eğt.)

Semih Selim Aygün (İng.)

Mahmut Tozal (İng.)

Gülây Özbebit (İng.)

Ezhar İpek (İng.)

EMEKLİ OLAN ÖĞRETMENLERİMİZ:

Gülây Bayram (Tarih)

Asım Erkan (Coğrafya)

Yusuf Telis (İngilizce)

Hasan Gürpınar (Resim)

Ahmet Ayer (Resim)

OKULUMUZA GELENLER:

Okulumuzda bu öğretim yılında göreve başlayan öğretmenlerimize hoş geldiniz der, başarılar dileriz.

Fatma Sarı (Almanca)

Metin Tosun (Edebiyat)

Erdal Çelik (Tarih)

Serap Erciyes (İngilizce)

Serap Mısırlıoğlu (İngilizce)

Ömer Aydemir (Biyoloji)

Yunus Özсарı (Rehberlik)

KÜLTÜREL ETKİNLİKLERİMİZ DEVAM EDİYOR

□ Cumhuriyet Bayramı, 10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü, 24 Kasım Öğretmenler Günü törenlerle, günlerin anlamına uygun bir şekilde yaşandı.

□ 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde Kışıkapı Eczanesi sahibi Sayın İrfan Tekiner öğretmenlerimize yemek verdi. Kendisine teşekkür ediyoruz.

□ Öğretmenler Günü'nde geçmişten günümüze emekli olan öğretmenlerimize Okul-Aile Birliğimiz tarafından şilt verildi.

□ Tarih öğretmenlerimiz Ramazan Akgündüz ve Zülküf Arslan "Atatürk" konferans vermişlerdir.

□ 2-C sınıfından arkadaşımız Sümeyye Kaya "Başöğretmen Atatürk ve Öğretmen" konulu kompozisyon yarışmasında il 1.'si olmuştur.

Arkadaşımızı tebrik ediyoruz.

BUNLARI BİLİYOR MUYUZ?

Burcu GELMEZ
11/D/6462

Dünyaya ortalama her saniyede 17 milyon ton su, yağış olarak düşmektedir. Yine bir saniyede aynı su buharlaşmaktadır. Bu denge olmasaydı dünya Yüzeyindeki su miktarı olarak artıp eksilecek ve tabii afetlere yol açacaktı.

Ay'da geceleyin sıcaklık, gündüze göre 300, Merkür'de ise geceleyin Sıcaklık 600 dereceden fazla düşüş göstermektedir. Dünyamız, çevresini kuşatan Atmosfer sayesinde hızlı ve yüksek ısı değişimlerinden korunmaktadır.

DÜNYANIN VAHŞİ HAYVANLARINI YAKINDAN TANIMAK İSTER MİSİNİZ?

*Kutup ayıları kocadır ve iri hayvanlar için ısınmak çok daha kolaydır. İlginç ama gerçek; kutup ayılarının derileri siyahtır. Sadece kılları beyazdır.

*Afrika'nın en korkunç yırtıcıları, sürülerini avlayan sırtlanlar ve aslanlardır.

*Çita dünyanın en hızlı memelisidir. Saatte 96 km/s hıza ulaşarak çevik bir ceylanı bile yakalayabilir.

*Su aygırları kızdıklarında ağızlarını, açıp dişlerini gösterirler 15 tonluk bir suaygırını kızdırmak istemezsiniz herhalde!

*Pandaların nesli tükenme tehlikesiyle karşı karşıya. En büyük düşmanları ise ne yazık ki vahşi hayvanlar değil biz insanlar...

*Ağaç tepesinde uyuyan kuşlar ve şempanzeler leoparlara av olur. Özellikle geceleri bu hayvanlar için çok tehlikelidir.

*Sibiryaya kaplanının türü günümüzde sadece 200 tane kalmıştır.

*Koku alma duyusu çok kuvvetli olan kurtlar, karın altında bile olsa avlarını kolaylıkla bulup yakalayabilirler. Karda oynarken dikkatli olmakta fayda var!..

YAPAR
TAVUK & BALIKÇILIK

Erkan YAPAR

Tacettin Veli Mah. Sakadacılar ve Balıkçılar Sitesi B Giriş No: 19
Tel: 0.352 231 07 10 KAYSERİ

BEŞER PLAKET

*Madalyon *Şilt *İsimlikler
*Kupa

Erdoğan BEŞER

Sahabiye Mah. Helvacıdede Cad. Bor Sok. No:20 KAYSERİ
Tel&Fax:0.352 231 33 68 www.beserpantograf.com

LAÇIN
Geçidi

Mehmet ÇELİBİ

Seyit Burhanettin Bulvarı Çınar Apt. Kat:1 Nu: 32/2
(Eski Talas Durağı Yanı) Tel. Belgegeçer: 0 352 222 19 40
Cep Tel: 0 537 770 73 78 Melikgazi -KAYSERİ

*KIRTASIYE *FOTOKOPİ
*KİTAP, DERGİ,
BROŞÜR, EL İLANI
BASKISI
*CİLT *TEZ *ÖDEV *DİZGİ

Davetiye, Kayalog

KARİKATÜR KÖŞESİ

KAYSERİ LİSESİ VE ATATÜRK

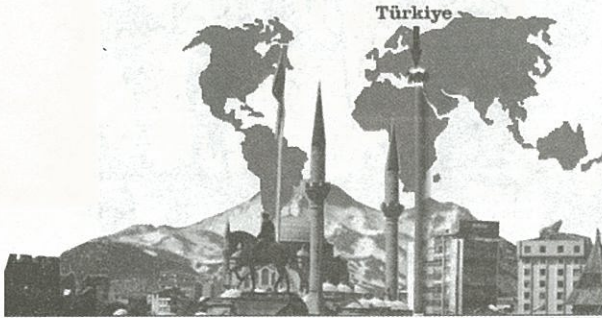
Kayseri Lisesi Öğrencileri Ve Öğretmenleri
Sakarya Savaşına Destek İçin Köşkkışlada

ATATÜRK ve Kayseri Komitesi

Kayseri Lisesi'nden Uğurlanırken (Kasım 1930).

Kayseri Lisesi Öğrencileri Arasında... 18 Kasım 1930

Kayseri Lisesi Marşı

Kayseri Lisesi'nin nura koşan gençleri
Güzel Anadolu'ya güneşler taşıyacak
Bu mefkure oldukça azmimizin rehberi
Cehalet boğulacak ilm-ü fen yaşayacak

GÜÇLÜYÜZ, KUVVETLİYİZ, İMANLIYIZ HEPİMİZ
YAŞASIN GENÇ TÜRKİYE YAŞASIN MEKTEBİMİZ

Asrımızda teceddüt namına her ne varsa
Biz ona varacağız bir hamlede bir hızla
Hangi bir mani bizi bu yolda karşılarsa
And içtik yıkacağız milli irfanımızla

GÜÇLÜYÜZ, KUVVETLİYİZ, İMANLIYIZ HEPİMİZ
YAŞASIN GENÇ TÜRKİYE YAŞASIN MEKTEBİMİZ

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL'in Kayseri Lisesi'nde öğretmenlik yaptığı yıllarda okulun önünde çekilmiş bir resmi.

